

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_206020

UNIVERSAL
LIBRARY

Osmania University Library

Call No. T784 49549 Accession No. P67629

Author ^{V. G.} వెంకటేశుబ్బరావు నందూరి

Title ద్రావిడీయ. 1953.

This book should be returned on or before the date last marked below.

యెంకి పాటలు

గ్రంథకర్త

నండూరి వెంకట సుబ్బారావు ప. వి. వి. వి. వి.

ఉదయ భాస్కర్ పబ్లిషర్స్

విజయవాడ - 1

కృత్యామృతములు [గ్రంథకర్త]

[వెల రు. 4-00]

నా

వెంకటేశ్వర కుమారుడు

శ్రీ బావరాజు

వెంకట సుబ్బారావు గారికి

“రాష్ట్రములఁ బాలన మొనర్చు రాజు కాఁడు

రాజు యితఁడను నీమనో రాష్ట్రమునకు

ఒకటి రెండు మాటలు

శ్లో॥ యదిసంతి గుణాశ్శ్లాఘ్యాః వికసంస్యేవనే న్యయమ్
నహి కన్తూరికామోదః కపలే న నివార్యతే.—

అని యొకానొక పుహాకవి చెప్పినట్లులు, మృదుదుఘర రసార్ధన ములయి, సహజకోపలములును భావానామాత్ర సంవేద్యములును నైక్రి కవి కుమారుల కవితా కల్ప ప్రసూనములందలి పరిమళఅహారులు స్వయ ముఁగ దమంత తామే సమస్త విగంతములను సయితము వ్యాపించి, విశ్వవ్యాప్తములును విబుధజన శ్లాఘ్యములును నై విలసిల్లుచుండగా, నందలి గుణవిశేషములను సహృదయుల సన్నిధి నెఱుకపఱచుటకై నావంటి పరిమిత ప్రజ్ఞాని పరిచయవాక్యము లంతగా నవసరములు కావని తలంచుచున్నాను. ఏలయందురా? మందార ప్రసూనములలోని మకరంద మాధుర్యమును గ్రోలి సొక్కుటకు మిళిందకుమారునికి ఎవ్వరు పరిచయ మునుగలిగించిరి? మలయచందన మందలి కైత్య సౌరభ్యముల కుబ్బి తబ్బిబ్బై వానిని లోకమునందెల్ల యెడల నింపదివిరిన దక్షిణానిలాంకు రమున కే సుధీవరుని పరిచయ వాక్యములు ఉద్దీపనమును గలిగించినవి? అట్లే ప్రస్తుతము ప్రకటితములై భావుకలోకము సన్నిధిని అర్పింప బోవుచున్న యీ వెంకిపాట లనెడి ప్రేమపూరితములగు కవితా కల్ప ప్రసూనముల విషయమునందుగూడ నని మనవి. అయినను ప్రస్తుత మాండ్ర లోకమునందు తక్కిన యన్ని యలవాటలచోఁ బాటు ఎంతటి తేనెవాకల హరించు సరస వాక్యమునకై నను ఏవో ఒకటి రెండు మాటలు పీరితాకృతిని గ్రుచ్చుపలసియుండుట యాచారమైపోవుటచేత, నందులకు విధేయులమై ఒకటి రెండు మాటలను యిచ్చట మనవిచేయ సాహసించితిమేగాని ప్రజ్ఞాపారమ్యమునుబట్టి మాత్రము కాదు.

వెంకిపాటలు ఈ ఇరువదియ శతాబ్దిని మన యీ ఆంధ్రవాఙ్మయ కల్ప శాఖిక ప్రసవించిన సర్వాంగ పరిపూర్ణ పరిణతి విలసితంబు లగు దివ్య ప్రసూనరాజములుగాని, పూవబెడంగులు పవరించు వనరు

మొగ్గులుకావు. బ్రహ్మానంద సహోదర మనియు, నవాజ్మానసగోచరమని
 యును, నిర్వచించు రసస్వరూపమును - పండితులకు సైతము రూపింప
 శక్యముగాని రసస్వరూపమును, భావనాశక్తిగల ప్రతి వారికిని గోచర
 మగునట్లు మూర్తీభవించజేసిన అమృత ముటికలుగాని అన్యములుకావు.
 దివ్యతాపూర్ణములగు భావనాసీమలందు ప్రయత్న విశేషమున ప్రోది
 సేయఁ బడిన ప్రాభవసంపదల చెన్నలరాట పుష్పరాజములు కాని.
 అంతంతమాత్రపు అరవిరు తెన్నటికినిఁగావు. ఆంధ్ర సరస్వతీ పాదపీఠిక
 యందు— భక్తివారితమగు నభినవేశముతో - ప్రేమపూరితములగు
 భావనలతో — సహజము లగు అందములు చందములు — ముద్దు
 ముచ్చటలతోఁ దేర్చి కూర్చి సమర్పించిన దివ్య మహిమా సమన్వితము
 లగు కంఠహారముల కూర్పులుగాని, ఏదో పదాడంబర లతో అందతుకు
 లతో నేర్పరువబడినవి మాత్రము కావు. ఇంతయే ప్రయసారకులు
 ఈ పూజా కుసుమములలో నే యొకదానిని జిత్తగించినను ఈ నా
 మాటలు అతిశయోక్తులు ఎంతమాత్రమును కావని యెరుంగగలుటయే
 గాక అసంతములు ననుభవైక వేద్యములు నగు రసరామణీయకతలను,
 ఆమంద చుకరంద లలితములై దివ్యసౌరభ సురభిశములై చిత్ర విచిత్ర
 వృత్త విలాస భాసురములై యొప్పు కవితా విలాసములను చిత్తగించి
 ఆనందింపగలుగుదు రనుట నిక్కము

మన ఆంధ్ర సారస్వతోద్యానవాటికలయం దింతవఱకు చాలవఱ
 కును ప్రౌఢ ప్రబంధ రీతులతోను జటిల పదబంధములతోను ఘనము
 లగు వృత్తబంధురతలతో విలసిల్లి రసమహితములై యొప్పు ఉన్నత
 పృక్షరాజము నెన్నెన్నియో వివిధ రూపములతోఁ ప్రోది సేయబడిన వను
 టయు, అయ్యచి యన్నియును. యథాశక్తి సౌరభపూర్ణములగు కుసుమ
 ఫలాదికమును ప్రసవించుచునే యున్న వనుటయునుకూడా సత్యేతరము
 కాదు. కాని పండిత పామర సాధారణముగా జనసామాన్యము ఆస్వా
 దించి తనిసి తమంత తాము గానముచేసి ధన్యతంగాంచుట కనువగు
 రీతిని—లాలిత్య సౌకుమార్య సేవచేరి సౌరభములను వెదజల్లు మంజ
 రులుగల పూవుఁ బొద లంతగా ప్రోది సేయబడి యుండలేదు. అట్టి

లోపమును తిర్చుటకై ఆధునిక యుగము నందలి కవిరోద్యాన పాలకులగు కవి కుమారులు పెక్కురు నడుములు గట్టి రాత్రిందివములు పరిశ్రమ చేసి ఆ వ్రాతొదలను దిద్ది రేర్చి-అ పూర్వములగు నందనములలో నలంకరించి - ఏ మాత్రముచూడా వన్నెనుయ దానియును కొలవడ నీయకుండ ఎలసిల్లజేసి సార్వజనీనత నొనగూర్చు చున్నాడు. వీరి యాయుద్యమము ఋద్ధమును సమృద్ధమునై యలరారగల నూచనలు గన్నించుట మిగుల ప్రశంస్యము.

ఈ విధముగా ప్రస్తుత కాలమున మన యాంధ్ర సారస్వరోద్యానపు సార్వజనీన శాఖాభివృద్ధితై పాటుపడుచున్న రుణ కమిషనరులలో శ్రీ యుతుల నండురి వేంకట నుబ్బారావులను (వి. వి.) గారును నొక్కరు. ఓరు చిక్కిన కవి ప్రపంచముచిరగారి తమ కుశ్రూషాంజలులను చిన్నమార్గమున నాంధ్రవాగ్దేవి సన్నిధి నిలంకరించుచున్నారు. నుబ్బారావుగారు ఆంధ్రజాతికి సహజములై శ్రావ్యములై - సాంప్రదింపగల మధుమధుర గేయములలో అంధునిమువేడు - వాచుకలో - ఓబిహారములో నున్న ఋద్ధాప్యలో వెంకి నాయుడు బాల దాంపత్య హారములను భారోన్నతములను ముగ్ధులగుములును అగు ప్రణయ గాథలను గానము నేయుచున్నారు నజయుగా వెంకి నాయుడు వాచి అనే నాయకులన్నారో. లేక వాచి రుణ కమిషనరులలో చెప్పితొలున్నను - వెంకి పాటలను వెనునొక్కడు మాత్రము, శ్రోతలు తస్మయతను జెంది తమ తమ భావనావీణులలో తనమయమూర్తులగు వెంకి నాయుడు బాలను తప్పక గాంచగిల్లడుట ఒక్క కాంచుట మాత్రమేనా— కాంచి—తా మిసుభవించిన ఆ యానందమును— మిగుల నా గీతముల రోనే అనువాదరూపమును వెల్లడింపని సహృదయ కరో మిమణి యుండు బయుగూడి గానము. వెంకి పాటలయం దింతటి మహాత్వము గలుగుటకు తజనకులగు వెంకటనుబ్బారావు పంతులుగారి రిసానుభవ వ్యగ్ర మగు హృదయ పరిచామ పేశలతయును, లోకజ్ఞతయును ముఖ్యములగు కారిణములని నాకుగల సమ్మోచము.

తత్త్వాన్వేషణముఁ జేసినచో మన వాఙ్మయమునందలి గేయవిభాగము కూడ నిదివఱకే చక్కగా దిద్ది తీర్చబడినది. మహాకవి శిరోమణులనందగిన క్షేత్రయ్యకవి, రాఘవాచారి, వరచరాజు, తాడంకివారు, ఏగంటివారు మున్నగు గేయకవులు - తమ తమ గంగా నద్యగ్ధారలుగల వాగ్ధారలతో ప్రేమ - భక్తి - తత్త్వములుగల నిమృతంపువాహినుల బ్రవహింపగఁజేసి ధన్యతం గాంచుచు యున్నారు. అమృతంపు రసవాహినులఁబారింది వారు ప్రోదిచేసిన ప్రణయ పల్లికలు నాంధ్ర హృదయ సీమల నల్లిబిల్లిగ నల్లుకొని ఖాచి ఖలించి తత్సౌరభములచే నిప్పటికిని మన కుల్లాసము గల్పించి శాశ్వతత్వము నందించుచునేయున్నవి. కాని వారు ప్రోదిచేసిన ప్రణయపల్లికా ప్రసూనములు మన వెంకి నాయుడు బావల ప్రణయపల్లికలవలె ఎఱుద్ద ప్రేమధరితములై నట్టివిగాక భక్తితత్త్వాద్యన్యతరదజాతులతో సమ్మిశ్రణమును గాంచినట్టివి. మరియు వారు నేకరించిన ప్రసూనరాజముల సౌరభములు అద్వితీయమగు దార్శనిక విభవముగల యే కొలదిమంది ప్రజ్ఞానిధులతోగాని తిక్కిన సాధారణ జనమునకు ఛార్లముగా నాస్వాదింప వీలుపడనట్టివి. ప్రస్తుతము మన వేంకట సుబ్బారావుగారు నేరలంచిన వెంకి నాయుడు బావల ప్రణయ ఛాత్రములగు నీ పాఠాంశునో పండిత పాషర నాధారణముగా - నెల్ల వారికిని యే మాత్రమే భావనాశక్తియున్నను, అందుకొనుటకు ఆనందించి తనకి తనియింపదేయుటకును వీలై నట్టివి. నిక్కిమగు ప్రేమయును, దాంపత్య భావమును, చర్మిపరకయును యెట్టి యాదర్శములను గలిగి యుండునో యను విషయమును, ఈ పాఠాంత తేటతెల్లముగా - సాధారణ జనమున కంతటికిని తెల్పగల గేయము లి. తప్ప మనలో నితరములు లేవనుట సత్యదూరముకాదు.

సుబ్బారావు పంతులుగారు గానముచేసిన పాటలలో భావము కలఁచెను ముందుగ భావమును, భాషకంఠెను ముమ్ముందుగ భావమును, నహమహనికతో ఒట్టైతెత్తు చుండెను. ఏ యొక్క స్థలముననైనను వీనిగమనమునందు యేమాత్రమైనను పంతుపడినదేమో యని యెంతగ వెదకినను మచ్చుకైనను నాని అట్టిది యిందు కానవ

చుటలేదు. వీరు యీ గేయములందు చూర్చిన పదములుగాని, పదార్థములుగాని కొందఱు కొందఱు కవితలలోవఱ ప్రయత్న విశేషమున నేర్పితెచ్చి చూర్చిన వెంతమాత్రముగాక ప్రతినిర్ణయమును మన కన్నుల యెదుట—క్షణక్షణమునుగోచరించుచున్నచేయగుట యెన్నడుగ్గ ప్రధానమగు విశేషము.—చని నీ కవి కుమారుడు గేయలూపమునగూర్చి సహృదయచోకం నన్నిదిని ప్రదర్శించినప్పుడు చూత్రము యెట్టివలకైనను “బారోలా”—యని యనిపించునంతటి మహోజ్వలత పీనియందు విలసిల్లి - తత్ప్రభావమున శ్రోతల హ్రావయనీమలు ఒక్కమాటుగా మిరుపిట్లుగొనుటయును కలుగుచున్నది. భావనాధనులగు మనుకవితలయందు దింతటి శక్తిసామర్థ్యము లున్నవిగనుకనే మన పూర్వులు,

శ్లో. శివప పదవిన్యాసాః తా వ వార్ధవిభూతయః
 తథాపి నవ్యం భవతి కావ్యం గ్రధసకౌశలాత్ -

అని కవిసృష్టిని ఆనంద సంసూచకములగు విరాకంపనములచో గారవించియున్నారు. ఇట్టి ప్రశంసకరములగు శక్తిసామర్థ్యముం నిలవ రచనానిన కవితచూరుడు—మన యాలంకృత వాక్యమునునఱచొడగూర్చు యును - నందునను మనమున్న నీ యిర్లపిచి తాల్పి మన కన్నులయెదుట—మన కవిరామరల్లెరి— యీ విషయలగు దివ్య ప్రాసముల నిర్వచి మనల నానందసాగరమున నోలరాడింపియును చూడగలిగి నినుచోముల జీవితములు భన్యములు భన్యమగును అని యున్నచో నాపంతయును సందియము లేదు.

మొత్తముమీర నింతవరకు నీటిది గానిముచేసిన యీ ప్రణయ పూరములగు గేయములు ముప్పదియైదు పదములుగలవు. ప్రముఖాసమును భావ పరిణతియునుగల లః కవితా ప్రాసాన గుచ్ఛములో* 8 24-34 సంఖ్యగల పాటలు—(అనగా చూయదారి లుమ్మడి, సాటే, పడవ— అను శీర్షికలుగల పాటలు) చేసలమును వెంకటేశ్వర ప్రణయగాథలకు మాత్రమే సంబంధించినవికావు కాని అంతయోయింతయో ప్రణయము

* ఆర్యసంప్రదాయము చొప్పున 32 ములుగుల వారల గుఱం

మన బడును. గుత్తమనుమాటయే గుచ్చమన్న పేరుతో వ్యవహారమున
 నున్నదని నా తలంపు. కావుననే నేను నిచ్చట హారభేదమును తెలుపునంద
 ర్పమున గుత్తశబ్దమునకు ఐర్యాయముగా గుచ్చమను పదమును వాడితిని.
 (పం. ఆ. శా) యెంతయో వెంకిప్రస్తావనకు అందును చోటు లేక
 పోలేదు. కనుకనే కాదోలు కవిగారు వానినిరూపా నిందు పొందుపరచియుం
 దురు. కాని మన మాఁకూఁడు పాటలను పరిగణనమునందు పేక్షించితిమేని
 (ఉపేక్షించుటకు మతొక ఎలవర్తరమైన కారణముకూడ కలదు. దానిని
 ముందు నిరూపింతును.) ఈ పాటలకు మనము గుచ్చమన్న పేరును
 వాడుట తెట్టి యభ్యంతరమును లేదు శ్రీ సుద్భారాపు పంతులుగారి రచన
 లగు నీ గేయములలో నేయొకదానిని పరీక్షించినను మాఁకూ నాలుగు
 ఐరణములకన్న నాకృత్యముందు గ్రంథబాహుళ్యము ఎక్కువగా గోచ
 రింపదు. కాని వానియందే దానియందలి ఛాపనంపదను వివరించవలసి
 వచ్చినను సంపూర్తిగా వివరించుటకు నలువది పేజీలకుఁ దక్కువగ
 పట్టనే పట్టలేదు ఇది భావుకులెరిగిన యంశమేగదా!

సాధారణముగ నుపోద్ఘాత రచయితలగువారికి -- ప్రస్తుత మగు
 చున్ని యంశమును సాకల్యముగ వర్షించి గుండోషవివారణ సేవచేయ
 వలసియుండుట బగుల ముఖ్యమని నే నెఱుంగకపోలేదు కాని అల్పా
 వకాశముగల ఈ ప్రవేశమున నద్దానిని నిర్వహించుట దుశ్శక్యము, కావున
 మతొకమాటు దీర్ఘముగా విమర్శింపఁ దలంపుగల నేనీ విషయము నిం
 తరో ముగించుచు భావనాధనుడగు నీ కవిమూర్తుని ప్రయత్నములు సఫ
 లము లగునట్లును ఇట్టి వీరికి ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాది విభవముల
 నొసంగి, ఇరోధికముగ నాంధ్రవాగ్దేనికి సేవాంజులుల నర్పింపజేయున
 ట్లును అనుగ్రహించుటకై ఆ పరాత్పరుని వేలకొలది ప్రణామముల చేత
 నిరంతరము నర్ధించుచున్నాను.

చెన్నపురి
 క్రోధన దాద్రపద శుద్ధ
 సప్తమి, బుధవారం } పంచాంగుల ఆదినారాయణశాస్త్రి

పీఠిక

ఈ పాటలు నేను మద్రాసులో క్రైస్తవ కళాశాలలో పట్టపరీక్షకు చదువుకొనే దినాలలో (1917-1918) వ్రాయ మొదలెట్టినాను. అప్పుడు నా అచ్చుష్టంపల్ల-మ. రా శ్రీ అధికారసూర్యనారాయణరావుగారి స్నేహభాగ్యం లభించడం, ఆయనతో కలిసి వాసం చేయడం కలిగింది. నన్నంతకుమునుపే సారస్వత విషయాల్లో అంత్ యంతో తరిఫిదు చేయుచున్న మా బసవరాజు అప్పారావుమాడా అక్కడే పుండేవాడు. వారితో ముచ్చటకు మ రా శ్రీ పాటలపట్ల అప్పారావుగారు వచ్చుట మామూలు.

వారందరు యెవరి రచనల గురించి వారు సొంపుగా మాట్లాడు కొంటుంటే నేనొకప్రక్క గూర్చుని విస్తుపోయి వినటం రివాజు.

ఒకనాడు కాలేజీనుండి వ్రాంపండిలో వస్తుండగా, గొంతులో అన్ననిరాగం బయలుదేరింది దానిని నాలో నేను పాడుకోవాలని సాహిత్యం జ్ఞాపకంచేసుకోబోయాను. ఎప్పుడో విన్న పవంలాగున “గుండె గొంతుకలోన కొట్లాడుతాది” అన్న పల్లవి వచ్చింది. అదే మననంచేసుకోగా చేసుకోగా యిల్లు చేరేసరికి నేను వ్రాసిన మొదటిపాట తేలింది.

మా “జానకీ పతి”కిన్నీ, అప్పారావుకున్నూ ఆ పాట గద్దదికతో వినిపించాను. “సెవాస వ్రాయ”మన్నాడు జానకీపతి. “నీవు నిత్యం వాడే భాష కాదిది యీ భాషసాయమున సత్యాన్వేషణ చేయరే” వన్నాడు మా బసవరాజు అప్పారావు.

ఏ సమయమున వెన్ను చరిచాడో, సూర్యనారాయణ; అప్పటి నుండియు ‘యెంకిని కవితారీతిని స్మరించుట’ నిముసమైన మానలేదు. అతడును అంతకంతకు తన అభిప్రాయమును ఎలవరచుకొన్నాడు. మా అప్పారావు రాను రాను తన అభిప్రాయం చూర్చుకొని ఇటీవల అతడును వలై అనుచున్నాడు

పాటలు అప్రయత్నంగా వచ్చేటట్లు ప్రసాదించిన యెంకికి కృతజ్ఞుడనా; బ్రోత్సాహము చేసి వీవుదట్టిన అధికారవారికా; క వి త్వ కళా

రహస్యాలు తెలియజెప్పిన మా బసవరాజు అప్పారాయనికా! ముప్పురకును.

ఇంకను సహృదయులెందరో చాలకాలం నుంచీ నన్ను హెచ్చరిస్తున్నారు. అందులో “యెంకి” పాటలు పదిమందికి వినిపించిన వారు దేణోద్ధారక శ్రీయుత కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు ఆంధ్ర ప్రత్రికలోనేమి, ధారతిలోనేమి ఆ పాటలకు తగిన తావొసంగి యీ పుస్తకం తమ అచ్చులో యెంతో అభిమానం చూపి, రెండు మాసములు యీ పుస్తకమును తమ మూడు ప్రత్రికలోనూ ఉచితముగా అడ్వర్టైజ్ చేయునట్లు ఆర్డరు చేయచేసినారు. వారి కెంతో కృతజ్ఞుడను.

‘సాహితీ’ మా ప్రత్రికే. అనసూయ, జనరంజిని, జ్యోతి, సుజన రంజనీ ప్రతికాధిపతులును నాకెంతో గౌరవమొసంగినారు. శారదయు అట్లే. వారూ తెలుగుతల్లియొక్క నిజస్వరూపం చూడవలెనని, ఉవ్విళ్లురుచున్నవారే; తెలుగు లన, తెలుగునుడి, తెలుగునాదం, తెలుగురుచీ తెలిసికొని మన జాతి సాంప్రదాయాలలోగల సొగసు, జీవనమూ, పదిమంది కిన్నీ మనసు కెక్కించాలని కంకణము కట్టుకుని కృషి చేస్తున్న వారే. వారందరికి నా నమస్కృతులు.

ప్రభువులలో మా ప్రభువులను, కప్పలూ రసికులూ, అయిన శ్రీశ్రీశ్రీ రాజా వేంకట్రాధి అప్పారావు బహద్దురుగారు యీ పాటలు విని ఆనందించేవారు ఆ మహారాజు నాకెన్నో విచార మేలుచేసేవారు. వారి వంశ మాచంద్రార్కమూ నిలుచుగాతయని పరమేశ్వరుని ప్రార్థిస్తున్నాను పాటలలో నగంపై గా సూజిపీటిలో శ్రీవారి సన్నిధినే వ్రాశాను.

మా అధినవాంధ్రకవి మిత్రమండలి వారందరు నా ప్రాణ మిత్రులు. మా ప్రెసిడెంటుగారగు శ్రీయుత కోలవెన్ను రామకోటేశ్వర రావుగారి ద్వారా వారిదయకు బదులు నా వందనము లర్పిస్తున్నాను.

ఇందులో చిత్రపటములు మా అడవి బాపిరాజుగారు వ్రాసినవి. ఆయన చిత్రములలోని మహోన్నత భావాలకు నా యెంకి పాటలే కారణ మైతే ధన్యుడను.

మద్రాసు ఆంధ్ర పండిత మండలి వారు నన్ను ప్రత్యేకం ఆహ్వానించి గౌరవించారు. అప్పటినుంచీ పండితులంటే భయంపోయి భక్తిమిగిలింది. వారికి నా నమస్సులు

కావ్య వ్యాకరణతీర్థులు బ్రహ్మశ్రీ పంచాంగ్గుల ఆదినారాయణ శాస్త్రిల వారికి మా యెంకి పేరుచెబితేనే యెంతో ఆపేక్ష; పాటలంటే ప్రాణమే! పండితులయిన్నీ “యేమో, చదువురానివారి పాట” అని తోసె య్యరు. యెంకిపై పదిమంది హృదయాల్లో భక్తికలిగించింది. వారున్నూ బ్రహ్మశ్రీ పొక్కులూరి లక్ష్మీనారాయణగారున్నూ, వా రిరువురికి నా నమ స్కారాలు

తెలుగు దేశంలో పేరొందిన మేటిగాయకులు మ రా. శ్రీ విద్వాన్ పారుపల్లి రామకృష్ణయ్యగారు యెంతో శ్రమపడి శ్రద్ధతో యీ పాటలకు స్వరం వేశారు. వారికి నా నమస్కారాలు, అదే నేను పాడేవిధము.

తర్కవ్యాకరణ శాస్త్రవేత్తలగు బ్రహ్మశ్రీ గంటి సూర్యనారాయణ శాస్త్రిలుగారు తమకుతామై కోరి, యీ పాటలు చక్కగా అచ్చు వేయించినందుకు వారికి చదువరులతోబాటు నేను కృతజ్ఞుడను

ఈ కృతి నర్పించినది నా పెత్తల్లి కుమారునకు. నా తండ్రి నాకు నాలుగైదుదేండ్లున్నప్పుడు కాలంచేస్తే. అప్పటి నుండి యిప్పటివరకు మా కందరకు అలడే పట్టుకొమ్మ, “చంద్రునకొక్క నూలిపోగ” న్నట్లు అతనికి కృతి సమర్పిస్తున్నాను

మద్రాసు
29-8-25

నండ్ూరి వెంకట సుబ్బారావు.

కొత్తపాటలకు పీఠిక

ఎంకి పాటల ప్రథమ ముద్రణమయిన్నీ ఆ ప్రతులు నిండుకొన్ని కూడా చాలాకాలం గడిచింది. ఈ కొత్త పాటలతోపాటు ఎంకి పాటల పునరుద్ధరణమున్నూ చేయదలచి యెప్పటికప్పు డేవో ఆటంకముల మూలాన ఆలస్యం జరిగింది.

నేను 1926లో న్యాయవాదివృత్తిలో చేరేటప్పుడే మిత్రులు Law

కున్నా కవిత్వానికిన్నీ సగమెరుకనుమీ అన్నారు. ఎంకిని నిత్యం స్మరిస్తున్నా 1948 వరకు వీనిలో సగంపాటలైనా వ్రాయలేకపోయాను. 1948 శ్రీ మంచాళ జగన్నాధరావు (All India Radio Patna) గారి స్నేహం లభించినది. వారు నాటి నుండి సంవత్సరమునకొక తూరియైన యిటువిచ్చేసి మాయింట విడిసి, వారి వీణాగాత్రములు మేళవించి. మనోహర గానమొనర్చి మాయమణిగిన నాలోని పాటను మేలుకొలుప సాగిరి. వారి స్నేహభాగ్య మచ్చిన పిమ్మటనే యీ పాటలలో సగం పైగా వ్రాయగలిగితిని. వారితో కృతజ్ఞుడను.

వారే ఎంతో శ్రమకోర్చి యీ కొత్త పాటలలో 40కి సరియైన (Notations) గురుతులతో స్వరాలు వ్రాసిరి; కాని అనివార్యము లగు కారణములవల్ల వానినిగాని వెనుకటి పా. కీ॥ శే॥ విద్వాన్ పారుపల్లి రామకృష్ణయ్యగారు వ్రాసిన స్వరాలుగా యీ తపా ముద్రింప లేకున్నాను.

మిత్రు లీ పాటలు 'జా' ననియో 'కా' దనియో వీనిని ఆంధ్రలోకం యొక్క నడరులోపుంచినాను. కీ॥శే॥ కట్టమంచి రామలింగారెడ్డిగారు గుణములేనిదే వారు దూషింపరేయని వానిని(ఎంకిపాటలను)వదిలివేటి' నన్నారు కావున 'కా'దన్న వారును నా పాటలు నేటివరకైనా నిలుచుటకే తోడైనారు. వారికే ముందుగా నేనొనర్చు ప్రణామములు.

నా పాటలలో నొక చిన్నపాటకు శ్రీ భమిడిపాటి రామసోమయాజులుగారు (Now Advocate, Chidavaram Vizag Dt) ఏనాడు 'భారతి'లో ఓమ్మలువేసినారో నాటినుండి వీని పైవాదోపవాదములు పెరిగి జరిగిన ప్రచార మపారం.

కీ॥ శే॥ కళాప్రహర్ష వేదము వెంకటరాయశాస్త్రిలు వారు (Nuzvid Conference May 25) సర్ కట్టమంచి రామలింగారెడ్డిగారు (Reddy Conference, December 25) శ్రీ వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రిలు వారు (Andhra Panditha Mandal Madras, April, 25) శ్రీ పంచాగ్నుల ఆదినారాయణ శాస్త్రిలవారు (Introduc..

tion- YenkiSongs, 1st Edition) రావుసాహెబ్ శ్రీ గిడుగు రామూర్తి పంతులు గారు (1928 మద్రాసు) నా పాటల యెడ చూపిన ఆదిరణ ఆ ప్రచారానికి దోహదమిడినది.

శ్రీ మల్లంపల్లి సోమశేఖరశర్మగారు ఏప్రియల్ 1925 లో వీనిని ప్రప్రథమమున పండిత నభ కెక్కించియు, Prof. P. Appala Nara simham M. A. L. T గారు 1926 లోనూ, శ్రీ బూర్గుల రామకృష్ణారావుగారు (Now Chief Minister, Hyderabad) 1928 లోనూ వీనిని 'భారతిలో'లో నమర్దించుటయు శ్రీ ఎం. చలపతిరావు, ఎం. ఎ. గారును (Now Editor National Herald, Lucknow) మిత్రులు కోలవెన్ను రామకోటేశ్వరరావుగారును (Editor Triveni) త్రివేణిలో వీనిని సానుభూతితో విమర్శించియు, మహాపండితులు కవులగు శ్రీ వేదాల తిరువెంగళాచార్యులుగారు తమ 'ఆంధ్ర భవ్యనాలోకం' లో ఈ పాటలలో నొక పాటను ఉదాహరణగా గొనియు, ఆచార్య శ్రీ గురు గంటి సీతారామభట్టారకులు తమ 'నవ్య సాహిత్య వీధు' లలో 'యెంకి'కి కూడ తావోసంగియు, మా చెల్లంకొండ రాఘవరావుగారు ఒక్కొక్క పాటనే నిండు ప్రేచుర్ విమర్శించుమి పెక్కు వ్యాసములు వ్రాసియు, నా గురుతుల్యులు శ్రీ ప్రొఫెసర్ ఎస్సా అప్పారావుగారు (31-5 52) యెంకి పాటలకును గేయ ప్రపంచములో ఒక స్థాన ఘోషియు, 'బుచ్చి దాబు' మిత్రుడు రుక్మిణినాఘడు, శ్రీ రజనీగార్లు వీని చుట్టును నాటిక లల్లియు, కీ॥ శే॥ అడివి దాపిరాజువంటి చిత్రకారులు వీనిని చిత్రీకరించియు, సంగీతకళానిధి ప్రొ॥ ద్వారం వెంకట స్వామి నాయుడుగారి ఐదే మహావిద్వాంసులు వీని నాదించియు, శ్రీ యం చలపతిరావుగారివంటి ఆంగ్ల పండితులు వీని నాంగ్లమున ననువదించియు, శ్రీ నటరాజ రామ కృష్ణగారివంటి నాట్యాభినయవేత్తలు వీని నభినయించియు, కవి సామ్రాట్టు శ్రీ విశ్వనాథ నత్యనారాయణగారు తమ సుప్రసిద్ధ నవలలో వీని దయతో పేర్కొనియు, సోదరుడు కృష్ణశాస్త్రి వీనిని గురించి పలుతావుల నభిమాన

ముతో పలికియు, వీనిని పెక్కు సభలలో పాడియు రసికులు శ్రీ గుడి పాటి వెంకట చలంగారు, వీనిని నిండు మనసుతో 'MUSE' చేసియు శ్రీ శ్రీ శ్రీ గారు 'స్వతంత్ర' లో వీనిలోని వెలుగులు చూసియు, మా సాహితీ సమితి సభాపతి శ్రీ శివశంకర స్వామిజీ వీనికి దీర్ఘాయువగున ట్లాశీర్వదించియు, 'యెంకి' పాటలనుండి నా దృష్టి మరలకుండ చేసిరి. ఈ క్రొత్త పాటలు వ్రాయుటకు వారందరి అఃకరణ నాకు సాయమిడి యుండును. ఈ నా ముసలిదశలో నా పాటల మననం ఒకయెత్తు, వారల ప్రేమవాక్కుల మననం ఒక యెత్తుగా కాలం గడుపుచున్నాను. అది నా కృతజ్ఞత !

ఆల్ ఇండియా రేడియో మద్రాసు, విజయవాడ హైద్రాబాదు నిలయముల దారు నాపాటలు నాకే చిత్రగతుల వినిపిస్తున్నారు.

ఈ క్రొత్తపాటలు భాషలోనూ నిర్మాణంలోనూ పూర్వపు పాటల పంథానుండి వొయిదొలగినా వన్నారు. అందుకు సోదరుడు కృష్ణశాస్త్రి 8-5-53 న మద్రాసు కల్చరల్ క్లబ్ లోనూ, కృష్ణాపత్రికా సంపాదకులు గడచిన రావుసాహెబు గిడుగు రామమూర్తిగారి వర్ధంతి సంచికలోనూ సమాధాన మిడిరి. మార్పు గుణమున కాయెనా దోషమున కాయెనా అను విషయము సహృదయలోకమే నిర్ణయించాలి. ఏయెడను మార్పు సహజం.

ఈ క్రొత్తపాటల అంకితం నా 'రపల వెలుగులు' పాటలో తల తడుముకొని తబ్బిబ్బులైన అద్భుతమూర్తికి, ఆ మూర్తికి నాకవిత్వ జీవితాదర్శములయెడ నీరసభావముతప్ప మరోభావమనకు తావులేదని యెరింగియు భక్తియ వేరు పూజాద్రవ్యములేమి? వీనినే అర్పించుచున్నాను.

ఏలూరు
3-8-53

నందూరి వెంకట సుబ్బారావు
గంధకర్త

యెంకి పాటలు

ముద్దుల నా యెంకి

గుండె గొంతుకలోన కొట్లాడుతాదీ
కూకుండ సీదురా కూసితేనేపు

... ..

నాకాసి సూస్తాది నవ్వు నవ్విస్తాది
యెల్లి మాటాడిస్తే యిసిరికొడతాదీ!

గుండె గొంతుకలోన కొట్లాడుతాదీ॥

... ..

కన్ను గిలికిస్తాది నన్ను బులిపిస్తాది
దగ్గరన కూకుంటే లగ్గి సూస్తాదీ!

గుండె గొంతుకలోన కొట్లాడుతాదీ॥

... ..

యాడండ మంటాది యిలుదూరిపోతాది
యిసిగించి యిసిగించి వునుకోసుకుందీ!

గుండె గొంతుకలోన కొట్లాడుతాదీ॥

... ..

మందొ మాకో యెట్టిమరిగించినాదీ
వల్లకుందామంటే పాణమాగదురా!

గుండె గొంతుకలోన కొట్లాడుతాదీ॥

... ..

వొన లచ్చిమి

జాము రేతిరి యేళ జుకుపు గిడుపూ మాని

సెట్టు పుట్టా దాటి నేనులో నేనుంటె

మెల్లంగ పస్తాది నాయెంకి!

సల్లంగ వస్తాది నా యెంకి!

పచ్చని నేలోకి పండు యెన్నెల్లోన

నీలి నీరాగట్టి నీటుగొస్తావుంటె

వొయ్యోర మొలికించు నాయెంకి!

వొనలని మనిపించు నాయెంకి!

యెంకి వస్తాదాని యెదురూగ నేబోయి

గట్టుమీదా దాని కంటి కాపడగానె

కాలు కదపాలేదు నాయెంకి!

కరిగి నీరాతాది నా యెంకి!

మాటలన్నీ సెప్పి మంచెకిందా కెల్లి

గోనిపట్టా యేసి గొంగడీ పైనేసి

కూలాస గుంటాది నాయెంకి!

కులుకు సూపెడతాది నాయెంకి!

యేతా మెత్తేకాడ యెదురూగ కూకుండి—

మల్లి యెప్పటల్లె తెల్లారబోతుంటె—

సెందురుణ్ణీ తిట్టు నా యెంకి!

సూరియుణ్ణీ తిట్టు నా యెంకి!

యెంకి ముచ్చట్లు

యెన్నాని సెప్పేది యెంకి ముచ్చట్లు

యేటి సెప్పేది నాయెంకి ముచ్చట్లు?

కోడి తోకలై తొంగి సూడంగానె

తోటకాడే వుండు శ్వరగొస్త నంటాది!

యెన్నాని సెప్పేది...

యెంకి రాలేదని యేటో సూత్రావుంటె

యెనకాలగా వచ్చి 'యెవరువో' రంటాది!

యెన్నాని సెప్పేది...

'సిట్టి నేనా' సాని నిట్టూర మేత్తుంటె

మాట యినబడనట్టు మరియేటో సెవుతాది!

యెన్నాని సెప్పేది...

'కోడి గూసేసరికి కొంపకెల్లాలి నీ

కోసరమె సెవుతాను కోపమొ' ద్దంటాది!

యెన్నాని సెప్పేది...

'యెంతనేవున్నాను యిడిసి పెట్టాలేవు

తగువోళ్ళలో మనకు తలవొంపు' లంటాది!

యెన్నాని సెప్పేది...

యెనకెనక సూత్రానె యెల్లుతా వుంటాది.

యెన్నాని సెప్పేది యెంకి ముచ్చట్లు!

యేటి సెప్పేది నా యెంకి ముచ్చట్లు!

యెంకితో తరపతి

యెంకి, నాతోటీ రాయే!

మన

ఎంక తేశ్వరుణ్ణి యెల్లి సూసాద్దాము!

ఆవుల్ని దూడల్ని
అత్తోరికాడొంచి,
మూటాసుల్లి గట్టి,
ముసిలోళ్ళతో సెప్పి,

యెంకి, నాతోటీ రాయే...

ఆ సామి మీ దేటో
పూసులాడూకొంట,
కొండ మెట్లన్నీ నీ
కొంగట్టు కెక్కాలి,

యెంకి నాతోటీ రాయే...

‘శేతిరి పగ తేల
రెప్పెయ్య కెంకీని
సల్లంగ నూడ’ మని
సామితో జెప్పాలి.

యెంకి నాతోటీ రాయే...

సత్రైకాలపు నా యొకి

“నీతోటే వుంటాను నాయుడు బావా!

నీ మాటే యింటాను నాయుడు బావా?”

“సరుకు లేమికావాలె సంతనపిల్లా!”

“నువ్వు

మరమమిడిసి మనసియ్యి నాయుడు బావా!”

“సక్కదనమున కేమిత్తు సంతనపిల్లా!”

“నువ్వు

సల్లగుండు పద్దాక నాయుడు బావా?”

“యేడనే నీ కాపురమో యెల్లరు పిల్లా!”

“నీ

నీడలోన మేడ కడతా నాయుడు బావా!

నీతోటే వుంటాను నాయుడు బావా!

నీ మాటే యింటాను నాయుడు బావా!”

దూరాన నా యెంకి

యాడుంటివే యెంకి యాడుంటివే?
పూతోరి పందిట్లో నీతాయి యెల్తుంటె

నీ తళుకు గేపకాన
నా తల తిరిగిందోల!

యాడుంటివే యెంకి యాడుంటివే?
మామిడితోట కెల్లి
మంచీ పండొకటి గోసి

యేటాగాని, నోట్లెసె
యిసమై పోయిందోల!

యాడుంటివే యెంకి యాడుంటివే?
పాత్రేళ జొన్న నేలూ
సిత్తరమై పోతాది

గుమ్మైన వోసనొస్తే
గుండెగిరిపోయెనోల!

యాడుంటివే యెంకి యాడుంటివే?

యేటిదరి నా యెంకి

‘యీ శేతి రొక్కతెవు యే మొచ్చినావే?’

‘ఆడు నే నిక్కడే ఆడినామమ్మా!’

‘యేటి నురగలకేసి యేటి సూసేవే!’

‘మా వోడి మనసట్టై మరుగుతాదమ్మా!’

‘సెంద్రవొంకలూ యేమి సిత్రమున్నదే!’

“వొంక పోగానె మావోడొ స్తడమ్మా!

ఆడు నేనిక్కడే ఆడినామమ్మా!

మావోడి మనసట్టై మరుగుతాదమ్మా!

ఆ వొంక పోగానె ఆడొ స్తడమ్మా!”

రావోద్దె!

రావోద్దె నా పక్క రావద్దె యెంకి!
ఆ పొద్దె మనపొత్తు లయిపోయె నెంకి!

నీ మీద పాణాలు నిలుపుకొంటా వొచ్చి
అద్ద రేతిలోనె అడివంత తిరిగానె!!

రావోద్దె నా పక్క రావద్దె యెంకి!
ఆ పొద్దె మన పొత్తు లయిపోయె నెంకి!

గట్టెక్కి సూసాను! పుట్టెక్కి సూశానె!
కల్ల కపటములేని పిల్లవను కున్నా నె!!!

రావోద్దె నా పక్క రావోద్దె యెంకి!
ఆ పొద్దె మన పొత్తు లయిపోయె నెంకి!

యేడ సువ్వుండావో యేళ్ళన్ని యీవానె!!
యేటి నేస్తుండావో యీశ్వరు జ్ఞిషిగానె!!!

రావోద్దె నా పక్క రావోద్దె యెంకి!
ఆ పొద్దె మనపొత్తు లయిపోయె నెంకి!

మాయదారి తమ్ముడు

(కృష్ణుడు)

నాసిన్ని తమ్ముణ్ణి నా కియ్య రయ్యో!
యేడుకొండలవోడ! యె కశేళ్ళరుడా!

ఇంతోళ్ళ మప్పుడు యిడ నిలుచుంటేని
నన్న తరిమేసి మావోణ్ణి దాశావంట

నా సిన్ని తమ్ముణ్ణి నా కియ్య రయ్యో!
యేడుకొండలవోడ! యెంకశేళ్ళరుడా!

‘యాసరికి మరిదీని నే సూడలే’ దాని
యెంకీ కూడా నిన్ను యేడుకోవోచ్చింది!

నా సిన్ని తమ్ముణ్ణి నా కియ్య రయ్యో!
యేడుకొండలవోడ! యెంకశేళ్ళరుడా!

‘పిల్లోణ్ణి వోపాలి బేగి తెమ్మన’ మాని
మాయమ్మ రేతీరి మరి మారి సెప్పింది!

నా సిన్ని తమ్ముణ్ణి నా కియ్య రయ్యో!
యేడుకొండలవోడ! యెంకశేళ్ళరుడా!

మా వోళ్ళు సూశాక మల్లి నీ కిస్తాను!
నా సిన్ని తమ్ముణ్ణి నా కియ్య రయ్యో!
యేడుకొండలవోడ! యెంకశేళ్ళరుడా!

నా యెంకి

నన్నిడిసి పెట్టెలినాడే

నారాజు

మొన్న తిరిగొస్తనన్నాడే!
నీలు తేబోతుంటె, నీతోడే—నోలమ్మి!
నా యెంటె యెవరోను నడిసి వట్టుంటాడే!
నన్నిడిసి పెట్టెలినాడే

నారాజు ..

అద్దములూ సూతుంటె అదియేటా సిగ్గమ్మి!
నా యెనక యెవరోను నవ్వివట్టుంటాడే!
నన్నిడిసి పెట్టెలినాడే

నారాజు...

వల్లని యెన్నెల్లా సావేసి కూకుంటె—
ఒట్టమ్మి— ఒల్లంత ఉలికులికివడతాడే!
నన్నిడిసి పెట్టెలినాడే

నారాజు...

నీతైనవోడే నా రాతెట్ట గుంటావో!
కళ్ళల్లా సత్తెముగ కట్టిన ట్టుంటాడే!!!
నన్నిడిసి పెట్టెలినాడే

నారాజు

మొన్న తిరిగొస్తనన్నాడే!!!

న మి లి మిం గిన నా యెంకి

యెంకి వొంటి పిల్ల లేదోయి లేదోయి!
యెంకి నా వొంకింక రాదోయి రాదోయి!

మెళ్ళో పూసల పేరు
తల్లో పూవులనేరు
కళ్ళెత్తితే సాలు
కనకాబినకాలు!

యెంకి వొంటి పిల్ల లేదోయి లేదోయి!
యెంకి నా వొంకింక రాదోయి రాదోయి!

సెక్కిట సిన్నమచ్చ
సెపితే సాలదు లచ్చ!
వొక్క నవ్వే యేలు
వొజ్జర వొయిడూరాలు

యెంకి వొంటి పిల్ల లేదోయి లేదోయి!
యెంకి నా వొంకింక రాదోయి రాదోయి!

సదమూ పాడిందంటె
పాపాలు పోవాల!
కతలూ సెప్పిందంటె
కలకాల ముండాల!

యెంకి వొంటి పిల్ల లేదోయి లేదోయి!
యెంకి నా వొంకింక రాదోయి రాదోయి!

తోటంతా నీకట్ల

దొడ్డి నీకటిమయిమె!

కూటికెళితే గుండె

గుబగుబ మంటా బయిమె!

యెంకి వొంటి పిల్ల లేదోయి లేదోయి!

యెంకి నా వొంకింక రాదోయి రాదోయి!

రాసోరింటికైన

రంగుతెచ్చేపిల్ల!

నా సొమ్ము—నాగుండె

నమిలి మింగిన పిల్ల

యెంకి వొంటి పిల్ల లేదోయి లేదోయి!

యెంకి నా వొంకింక రాదోయి రాదోయి!

క టి గ్గు ం డె ల నా యె ం కి

నీ వెల్లిపోయినావంటే
 పచ్చినై ^{కోశపడి} యిప్పుడు
 నేనేటో కొట్లాడుతుంటే;
 యిరుగమ్మలక్కలతో నీవా
 నా యెంకి
 యెకసక్కె మాడుతున్నావా!
 నిన్ను రచ్చించ మంటానే
 పద్దాక ^{పాస్తా}
 యెన్నో దణ్ణాలు పెట్టేనే!
 వొన్నె సీరలుగట్టి నీవా
 నా యెంకి
 లెరిచి ^{పొక్క} వోసుగా తిరుగుతున్నావా!
 పొద్ద తమానాలు కాదే
 నీవూసె
 వొద్దన్ననూ మరపురాదే!
 మ్మలక్కలతోటి నీవా
 నా యెంకి
 సెమ్మసెక్కాడుతున్నావా!

శేతిర్లొ మనతోటకాడా

వాక్కణ్ణి

నా తిప్ప లీళ్ళకుడు లేడా!

నీకు సంతాలేక నీవా

నా యెంకి

పోకల్లె పొండుకున్నావా!

తోట వూసు

తోటవూసునంటే సికాకూ

యెంకి

తోటి యెల్లీ దాని సోకూ!

బండ్రి నేమంతల్ల
పరువంత మాసింది
మల్లెంటు మెల్లంగ

మారు మొగ మేసింది!

తోటవూసునంటే సికాకూ

యెంకి.....

తూర్పు మళ్ళేటి
దుబ్బు దుట్రానెటి;
అంటు మామిళ్ళేటి
ఆ వారస పళ్ళేటి!

తోట వూసునంటే సికాకూ

యెంకి.....

గొడ్డు గోదా బెంగ
 గొని సిక్కిపోనాయి;
 గడ్డి మేటిని సూత్రై
 కడుపె సెరువొతాది!

తోటవూసంటే సికాకూ

యెంకి... ..

నూతికాడే సోకు
 యేతాముదే సోకు;
 పోయి "పాడో" యంటె
 'వో' యంట పలికేసి!

తోటవూసంటే సికాకూ

యెంకి... ..

బలము నీదాపోయి
 బడుగునై పోనాను'
 క్రష్టా రామా యంట
 కూళోవలి సొచ్చింది!

తోటవూసంటే సికాకూ

యెంకి... ..

యెంకితో బ్రద్రాద్రీ

దాంపత్యం చేసినా.

ఆడ నీ సుక్కాని యీడ నే గెడయేసి
 పడ వెక్కి బ్రద్రాద్రీ పోదామా!
 బ్రవాద్రీ రాముణ్ణి సూదామా!

గోదారి గంగలో కొంగు కొంగూగట్టి
 కరువుతీరా బుటక లేదామా!
 సరిగేంగ తాణాలు నేదామా!

కొత్త మడతలు కట్టుకోని పెజలోకెల్లి
 'రామన్న రాముడో' - యందామా!
 రామకతలే పోయి యింవామా!

సంబరము కేదురుంగ జంటగా సీలసుండి
 సామివోరికి దణ్ణ మెడదామా!
 సాప్తాంగ సాపసుట్టుగ నేల బడదామా!

ఈడ నీ సుక్కాని ఆడ నే గెడయేసి
 పడ వెక్కి మనపల్లె కెడదామా!
 బ్రద్రాద్రీ రాముణ్ణి సూదామా!

యె ఱ్ఱి స ర దా లు

యెంకి వస్తాదాని
యెదురు తెన్నులు కాసి
దిగుల్పటి, తలదించి
తిరిగి సూసేతలికి—

యెంకిరావాలి నా యెదర నిలవాలి!
కొంటు కులుకుతా నన్నేటా పలకరించాలి!

పిల్ల పొరుగుూరు రెల్లి
మల్లి రాలేదని
వొల్లంతి వుడుకెత్తి
వాక్కణ్ణి ప్రాడుకుంటె—

ఘల్లుమంటా యెంకి కాలుపెట్టాలి!
'యెల్లీవొచ్చా' నంట యెంకి నవ్వాలి!

యెంకి కోపా లొచ్చి
యే దేశమో పోయి
కల్లా నా క్షాపడితె
కళ్ళు తెరిసే తలికి

తఱుకుమని యెంకి నాదరికి రావాలి'
'నిదర కా బో' నంటు నింద నాడాలి!

యెంకి సూపు

పాటలు

పదిమందిలో 'యెంకి
పాట' నే పాడంగ
గోడసాటున యెంకి గుటక లేనే యేళ

సూడలి నాయెంకి సూపు లాయేళ!
సూడలి నాయెంకి సోదై మాయేళ!

'నా పాటె పా' టంట
'నా మాటె మా'టంట
నలుగు రమ్మలు నేరి నను మెచ్చుతావుంటె

సూడలి నాయెంకి సూపు లాయేళ!
సూడలి నాయెంకి సోదై మాయేళ!

పొరుగమ్మతో నేను
వారస లాడే యేళ
పొలమెల్లి నే పొద్దుపోయి వచ్చేయేళ

సూడలి నాయెంకి సూపు లాయేళ!
సూడలి నాయెంకి సోదై మాయేళ!

యెఱ్ఱి నా యెంకి

‘యెనక జన్మములోన

యెవరమో నంటి!

సిగ్గొచ్చి నవ్వింది

నమ్మోసిలక—నా యెంకి!

‘ముందు మనకే జల్మ

ముందోల్లె’ యంటి!

తెల్ల తెల్లభోయింది

పూజిల్ల—నా యెంకి!

‘యెన్నాళ్ళో మనకోల్లె

యీ సుకము’ లంటి!

కంట నీ రెట్టింది

జంట—నా యెంకి

యెంకి పయనం

పడుకుంటే నాకేటా బ్రమ వుట్టినాదీ!
 కడుపులో సెయ్యేసి కది పేసినాదీ!

ఎడ తెగని జలమంట!
 నడమ నో పడవంట!
 పడవెక్కి నాయెంకి పయన మయ్యిందంట!

పడుకుంటే నాకేటా బ్రమ వుట్టినాదీ!
 కడుపులో సెయ్యేసి కది పేసినాదీ!

యెంకేటా బ్రమవుట్టి
 యెనక తిరిగిందంట!
 సందెగాలికి పడవ సాగిపోయిందంట!

పడుకుంటే నాకేటా బ్రమ వుట్టినాదీ!
 కడుపులో సెయ్యేసి కది పేసినాదీ!

నీటిగాలికి యెంకి
 పై తెగురుతాదంట!
 పడపోయి నట్టేటా పడ వెల్లినాదంట!

పడుకుంటే నాకేటా బ్రమ వుట్టినాదీ!
 కడుపులో సెయ్యేసి కది పేసినాదీ!

పిల్లసీగలో పూలు

కల్పిప్పి నాయంట!

మిడిసిపాటున దోనె మిరిపోయిందంట!

వడుకుంటె నాకేటా బ్రమ పుట్టినాదీ!

కడుపులో సెయ్యేసి కదిపేసినాదీ!

మెడిసాటు పూసోటి

మినుకుమంటాదంట!

పంతాన గంతేసి పడవ పోయిందంట!

వడుకుంటె నాకేటా బ్రమ పుట్టినాదీ!

కడుపులో సెయ్యేసి కలిపేసినాదీ!

అంసలై బొమ్మలై

అందాల బరిణలై వతె

సుక్కలై నా యెంకి స్తురిగిపోయిందంట!

వడుకుంటె నాకేటా బ్రమ పుట్టినాది!

కడుపులో సెయ్యేసి కదిపేసినాది!

క న్న బో మ్మలన

నన్ను తలుసుకు యెంకి కన్నమూయాలి!

కనుబొమ్మ సూడాలి!

కరిసిపోవాలి!

నన్ను కలలో నూసి సప్నకోవాలి!

కనుబొమ్మ సూడాలి!

కరువు దీరాలి!

నిదరలో సిగవూలు సదురుకోవాలి!

కనుబొమ్మ సూడాలి!

కమ్మగుండాలి!

పిలువేదో యినగానె తెలివిరావాలి.

కనుబొమ్మ సూడాలి!

కతలు శేలియాలి!

సాలు! సాలు!

మనిసే సాలు మనిసి చూడే సాలు

మనిసే వోసనె సాలు మనిసే సాలు

ఏతాము కెదుగుంగ యెంకుంటె సాలు

వొంటరిగ సిట కేసి కుంట కలిపేను

మనిసే సాలు

యెంకి యందెల గలగ లినబడితే సాలు

కళ్ళి మూసుకు నీరు మళ్ళి కేతేను

మనిసే సాలు

యెంకి గా లొకసారి యిసిరినా సాలు

తోటంత రాజులై తొవ్విపానేను

మనిసే సాలు

అందాల నాయెంకి వుందంటె సాలు

సబ్బరముగా కేత్రి నిడకపాయ్యేను

మనిసే సాలు

ఆ కా ల పు నా యోగి

దూరాన నారాజు కేరాయిడోనో
 ఈ రోజు నా రాత లే రాలపాలో
 నీమ సిటుకనగానె

సెదిరిపోతది మనసు—

కాకమ్మ నేతైన కబురంప డారాజు

దూరాన నా రాజు కే రాయిడోనో

కళ్ళ కేటో మబ్బు

గమ్మిస ట్లుంటాది—

నిదరిలో నావొల్లు నీసిత్తన్నాది

దూరాన నా రాజు కే రాయిడోనో

ఆవు 'లంబ' యంట ద్రైక్ష్మము.

అడిలిపోతుండాయి—

గుండెల్లో వుండి గుబులు గుబులొతాది

దూరాన నా రాజు కే రాయిడోనో... ..

తులిసెమ్మ వారిగింది

తొలిపూస పైరింది—గీతియము.

మనసులో వా బొమ్మ మనకళిమన కేసింది

దూరాన నా రాజు కే రాయిడోనో

ఉత్తమా యిల్లాలు

ఉత్తమా యిల్లాలి నోయీ
న్యస్సునురు పెడితే దోస మోయీ
నిదరిలో నిను సూసి సెదిరె నేమో మనసు
పొరుగు వోరంత నా సరస కురికారంట

ఉత్తమా యిల్లాలి నోయీ!... ..

‘ఏలనే నవ్వ’ంట, ‘ఏడుపేలే’ యంట
పదిమంది - ఆయింత పగలబడినారంట

ఉత్తమా యిల్లాలి నోయీ

గాలెంట వోయమ్మ దూళెంట వోయమ్మ
యిరుగు పొరుగో రంత యిరగబడినారంట

ఉత్తమా యిల్లాలి నోయీ

యీచూది వాక తెట్టె! యీ పింకొకతె తట్టె
నీలు నీలికే దొకతె! నిలిసి నూసే దొకతె!

ఉత్తమా యిల్లాలి నోయీ!... ..

సాటునుండే యెంకి సబకు రాజేశావ? శుక్ల

పదిమంది నోళ్ళల్లా పడమంట రాశావ?

ఉత్తమా యిల్లాలి నోయీ

విల్లోడు

యెంకితో తీర్మాని కెల్లాలి
సంకలో పిల్లోడు సంగ్రామాలు పడుతుంటె
యెంకితో తీర్మాని కెల్లాలి

నెత్తముంటల నెత్తుకోవాలి
కొత్త మడతలుదీసి కట్టాలి
అడవి దారులయెంట నడవాలి

బగుచ్చ మారుసుకొంట పక్కున్న నవ్వాలి
యెంకితో తీర్మాని కెల్లాలి
సంకలో పిల్లోడు సంగ్రామాలు పడుతుంటె
యెంకితో తీర్మాని కెల్లాలి

తాతనాటి వూసు తలవాలి
గావూ గుండ్లను లాడాలి
'సప్త సిద్ధ' యంట దెప్పాలి

దెన మున్నాడాని దడిపించుకోవాలి
యెంకితో తీర్మాని కెల్లాలి
సంకలో పిల్లోడు సంగ్రామాలు పడుతుంటె
యెంకితో తీర్మాని కెల్లాలి

కత కాడ కూశ్మీతి నీలవీలి!

కతగాడు మాపూసె జెప్పాలి!

నను చూసి పిల్లోడు నవ్వాలి!

మాలోన మామేలూ మతులిరుచుకోవాలి

యెంకితో తీర్తానె కళ్ళాలి

సంకిలో పిల్లోడు సంబ్రాలు పడుతుంటె!

యెంకితో తీర్తానె కళ్ళాలి!

కొనేటిలో జాణ చూడాలి!

గుడిసుట్టు ముచ్చాను తీరగాలి!

కోపాలు తాపలు మానాలి!

యిద్దరము పిల్లోణ్ని యీశుడికి సూచాలి!

యెంకితో తీర్తానె కళ్ళాలి!

స కలో పిల్లోడు సంబ్రాలు పడుతుంటె!

యెంకితో తీర్తానె కళ్ళాలి!

ముం దు పు ట క

నాపక్క తిరిగి మాటాడవా? యెంకీ
యీ సిక్కు నీ విప్పగలవా?

యీ జంట విడిపోయి
ఘోవాడనో తేలి
యెంకిపా టినగానె
యెదర నిలిసేదెవరో?

నానూపు

సెదరగొట్టేదెవరో?

నాతోవ

సదునుసేసేదెవరో?

నాపక్క తిరిగి మాటాడవా? యెంకీ

యీ సిక్కు నీ విప్పగలవా?

మనసేతితో నాటి

మన సొంతమని పెంచి

మనకోట యీతోట

మరపు రాకుంటాద?

నా గుండె

మరిగిపోకుంటాద?

నాపక్క తిరిగి మాటాడవా? యెంకీ

యీ సిక్కు నీవిప్పగలవా?

వాయికుంటమే నీతో
వారుగుతాదని నమ్మి
కలిసున్న నాకాసి
కన్నెత్తి సూసేవ

నీ వొన్నె
సిన్నెలు సూపేవ?
యింతింత

అన్నేయ ముంటాద?
నా పక్క తిరిగి మాటాడవా? యెంకి
యీ సిక్కు నీవిప్పగలవా?

పంతుసేలకేపయనం

యీ యేపు నోయూవు ఆయేపు నోయూవు
జోడావులకు ననుమ నా యొక

యీడు

జోడుగా నిలుసుటె నా యొక

ఆట

లాడతా కలిసుటె నా యొక

నన్నె

నూడునున్నట్టుండు నా యొక!

ఈయేపు నోయేరు యేపు నోయేరు

యేళ్ళ రెంటికె ననుమ నా యొక

అలసు

పాలకడవెత్తుకొని నా యొక

నేత్ర

పూలు పుణుకుకొంట నా యొక

పూల

జూరవోయిస్తానె నా యొక

నన్నె

పోలుండుమంటాది నా యొక!

నా కాడ నోకొండ ఆ కాడ నోకొండ

కొండ కోనల నడుమ నా యెంకి

పాల

కుండ దించూకోస నా యెంకి

గుడికి

దండ మెడతావుంటె నా యెంకి

సూడ

రెండెళ్ళ కసిపించు నా యెంకి!
నాడు
ఈసాయ నోసేను ఆసాయ నోసేను
దాని
నేల రెంటికి నడుమ నా యెంకి

పాలు

పూలు నా కందిచ్చి నా యెంకి

‘సొమ్ము

లేల మన’ కంటాచి నా యెంకి

గుండె

జాలి పుట్టిస్తాది నా యెంకి

సా టే లా ?

సాటేలా? నీకు మాటేలా? సిన్నతనమేలా? సిగ్గేలా?

ఆ సీమ యీసీమ

అందరందాలు చాంఛ్చిరాళి-

తిన్నంగ నినుసూసె

దిద్దుకుంటారు!

సాటేలా? నీకు మాటేలా...

ముందు మన పాపణ్ణి స్వలూనప్రసాది.

కింద దిగనీరు

యెంకి క్రో వంటారు

యెత్తుకుంటారు

సాటేలా? నీకు మాటేలా

యెంకి క్రో దేవతై సాబ్బిగ్గం .

యెలిసె నంటారు—

యింటింట పెడతారు

యెంకి నీ పేరు?

సాటేలా? నీకు మాటేలా?... ..

దీ ప ం

ఆరి పేయవె దీపమూ!
యెలుగులో సమీద— నిలపలేనే మనసు
ఆరిపేయవె దీపమూ!

జిమ్ముమంటా తోట
సీకట్టై పోవాలి
సీకట్లూ సూడాలి
నీ కళ్ళ తళతళలు!

ఆరిపేయవె దీపమూ

తళుకుతో నీ రూపు
తలుసుకొని తలుసుకొని
సీకట్లూ నాకళ్లు
సిల్లులడ సూడాలి!

ఆరిపేయవె దీపమూ.... .

సూపులే ఆపేసి
రూపు వూసే మరిసి
వాకరెరుగ కింకొకరు
వారిగి నిదరోదాము

ఆరిపేయవె దీపమూ!.... .

క ను పా ప

అద్దమే లంటాది అందాలు తెలప
ముద్దుమాటల కెంకిదే ముందు నడక
అద్దమే లంటాది అందాలు తెలప...

కంటెదర నా కాడ కనిపాపలో నీడ
సూసుకుంటా నొసట సుక్కెట్టుకుంటాది

అద్దమే లంటాది అందాలు తెలప
ముద్దుమాటల కెంకిదే ముందు నడక

కనిపాపలో నీడగని నవ్వుకుంటాది
మొకము సిటిలిస్తాది రకిరకము లవుతాది

అద్దమే లంటాది అందాలు తెలప
ముద్దుమాటల కెంకిదే ముందు నడక
కంటిదరి నా కాడ కంట నీరెడతాది
కనిపాపలో నీడ మన సదరగొడతాది!

అద్దమే లాంటాది అందాలు తెలుప
ముద్దుమాటల కెంకిదే ముందు నడక

ప డ వ

ఆపలేనే యెంకి యీ పడవ యిసురు
 పాడలేనే యెంకి పడము లీ రొడలో
 పడవ సల్లగ నడిపి
 పడము సదు వంటావు
 క్షస్సుమంటా యేరు పరిశ్రమివన
 గాలి నెగదోసింది ?

ఆపలేనే యెంకి ఈ పడవ యిసురు — —
 బోరుగాలే పాట

దారి కడతా వుంది
 బేటి కురికే పాట
 నోట గొడతా వుంది

ఆపలేనే యెంకి యీ పడవ యిసురు — —

తలమలుపుకొన్ని పాట
 తరలింది కామోసు
 దేముడల్లే లోనె
 తిరుగుతున్నా దేటా

ఆపలేనే యెంకి యీ పడవ యిసురు ———

యెన్నెలంటే పాట
 కెంత మనసవుతాదొ
 పాట సాగేతలికి
 పయనమే మవుతాదొ

ఆపలేనే యెంకి యీ పడవ యిసురు ———

ముందు గతి

ఎక్కవే కొండ నెక్కవే
నా సక్క నెంకీ యెక్కవే
కొండ నెక్కవే

పక్క సూపులు మాని
పయికెల్లి పోనాము

యెక్కవే కొండ నెక్కవే
నా సక్క నెంకీ యెక్కవే

ముందు నువ్వుంజెనే
కింద నిలబడగలను
నీ నీడనే తొక్కు
కొని నులువుగ రాగల

నెక్కవే కొండ నెక్కవే
నా సక్క నెంకీ యెక్కవే

నాలు గడుగులేసి
సచ్చుతో పిలు యెంకి
పిలువు నవ్వే నాకు
ములుగట్ట కాగలదు

యెక్కవే కొండ నెక్కవే
నా సక్క నెంకీ యెక్కవే

తెల్లన్ని నీ పైట
నల్లంగ యిసురోలె
ఆగాల నా కాలి
కట్టె బగ బగ మండు

నెక్కవే! కొండ నెక్కవే
నా నక్క నెంకీ యెక్కవే

పదిమెట్లు పయి కెల్లి
పల్లకుండా నూడు—
పగబట్టు పామలె
పయికి సర్రున వత్తు

నెక్కవే! కొండ నెక్కవే
నా నక్క నెంకీ యెక్కవే

యెల్లెల్లి పయి కెల్లి
యిద్దరము కలిసి
మూట లివతలపెట్టి
మునిగిపోదము పై నె

యెక్కవే కొండ నెక్కవే
నా నక్క నెంకీ యెక్కవే

గోవు మా లచ్చిమి

గోవు మా లచ్చిమికి కోటి దణ్ణాలు
మనిషికైనా లేని మంచి పోకిళ్ళు
యెంకితో కూకుండి
యింత సెపుతుంటే
తన తోటి మనిసల్లె
తల తిప్పుతాడీ

గోవు మా లచ్చిమికి కోటి దణ్ణాలు.....

యెంకి సరసాలాడ
జంకుతా వుంటే
సూసి సూడక కన్ను
మూసి తెరినేది

గోవు మాలచ్చిమికి కోటి దణ్ణాలు.....

కోరి కూకుని నేనె
పోరు పెడుతుంటే
తల్లిడివు పిల్లలై
తెల్ల పోతాడీ

గోవు మా లచ్చిమికి కోటి దణ్ణాలు.....

ము త్యా ల పే రు

అద్దములొ నా రాజ

అంత నీ రూపు

ఇంత ముత్తైములోస

యిరికె నేలాగు

ఇన్ని పొంకాలున్న యెంకివే నీవు

ఇంత నా గుండెలో యిమిడిపోలేదా

వోనూపె వోరూపె

వోనవ్వె రాజా

యిన్నింటి వో పాలె

యెటు సెదిరినాదో

మాటలో మనసులో మంచులో - యెంకి

సొగసు నీ వోసారె అగపడవ నాకూ

అటుతిరగ విటు మసల

వా మరమ మేటో

ఆణిముత్తైములోస

ఆడిపోతావే

కనుకల్లె సినుకల్లె కూకుండె యెంకి

కబడకె మనసులో గంతు లేయవలే

అ నా టి నా వో డు

అనాటి నా వోడు సెందురూడా

అలిగి రాలేదోయి సెందురూడా

‘యెంకి మన మిద్దరమె

యెవ్వరో’ ద్దన్నాడు;

‘యీ నేలు యీతోట

లింక నీ’ వన్నాడు—

మాటాడుతుండంగ సెందురూడా

మంచిదా పోయేవు సెందురూడా

‘కలకాల మీ దినమె

నిలును మన’ కన్నాడు;

‘గాల్కికె నా తాను

కవుగి లీ’ సన్నాడు—

ననుసూసి నవ్వేవు సెందురూడా

నాయమా నా ముద్దు సెందురూడా

నాకాసి సూళాడు

నీకాసి సూళాడు

‘మద్దె సెందుడె మనకు

పెద్దమసి’ సన్నాడు—

కన్నీరు నీకేల సెందురూడా

కనికారమే శాన సెందురూడా

సు క్క

సుక్కెక్కడున్నాదో సూడవే చెల్లీ
బారైడైనా కొండ పైకి నాగిందేమీ

సుక్కెక్కడున్నాదో సూడవే చెల్లీ...
తాను నిలిపిన గడువు దాటి పోనేలేదు—
కాలు సేతులు పక్కకంటుకొని పోనాయి

సుక్కెక్కడున్నాదో సూడవే చెల్లీ...
సుక్కతోనే కొండ లెక్కొత్తు సన్నాడు—
మబ్బా మనిసో కొండ మలుపు పరకాయించి...

సుక్కెక్కడున్నాదో సూడవే చెల్లీ...
వాకటాకటిగా బొట్లు వాదిలి దిగిరావాలి—
తోటయెలపల గలగ లేటో యిన నీవమ్మ

సుక్కెక్కడున్నాదో సూడవే చెల్లీ ...

నా సొగసు వన్నెన సూసుకోనీడమ్మ—
ఆవు మెళ్ళో మువ్వలట్టె మోగినవేటె
సుక్కెక్కడున్నాదో సూడవే చెల్లీ...

పు త్త మాట లు

'పుత్తమాటలు నీవి పా'మ్మందిరా

యెంకి

'శొత్తపాటలు పాడుకొ'మ్మందిరా

వూరెల్ల నని పలికి

మారేస మేసుకొని

'సకీనాల పాటూచ్చు

సకీన మడు'గన్నాను—

'పుత్తమాటలు నీవి పా'మ్మందిరా

యెంకి

'శొత్త పాటలు పాడుకొ'మ్మందిరా

“యీ రోజు నీ రాజు

వూరెల్లినా” డంటి

“నే రావులో రూపు

మారిపోయిం” డంటి...

“పుత్తమాటలు నీవి పా”మ్మందిరా

యెంకి

“శొత్తపాటలు పాడుకొ”మ్మందిరా

“మొదల మీ రీయేటి
మొగనె కలిశా” రంటి
“మెరుపల్లె పాపైత్తి
మురిపించినా” డంటి

“పుత్తమాటలు నీవి పా” మ్మందిరా
యెంకి

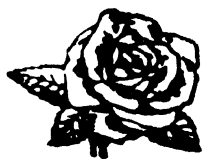
“కొత్తపాటలు పాడుకొ” మ్మందిరా

“కొద్దిలో వారహాల
కొడుకు నెత్తే” వంటి
“యీ నిజము తేలేక
యీనాములి” మ్మంటి

“పుత్తమాటలు నీవి పా” మ్మందిరా
యెంకి

“కొత్తపాటలు పాడుకొ” మ్మందిరా

కౌశ్యోటలం

అంకితము:

నా 'రవల వెలుగుల' పాటలో
తల దడుముకొని తబ్బిబ్బులైన
అద్భుత మూర్తికి

వెలుగు నీడలు

కోటి గొంతులు కలిసి
పాట పాడేతీరు
వెలుగు నీడల నడుమ
నిలిచి ఆలింతు

ఏటి మిలమిల లోన
తోట నవనవలోన
వెలుగు నీడల పొత్తు
తెలిసి పాలింతు

'ఎంకెవ్వ' రని లోక
మెప్పుడైన కదిపితే
వెలుగు నీడలవైపు
వేలు సూపింతు!

సా ము

కత్తిమీదే సాము కొత్తిమీదే కూడు
సత్తు వెరిగిన వారె విస్తుపోయేరు
ఎన్నడూ నానోటి
నున్నితము పోసీదు—

కట్టువైన పలుకంటె
కలి వెలవుతాది

కత్తిమీదే సాము కొత్తిమీదే కూడు
సత్తు వెరిగిన వారె విస్తుపోయేరు

సూపుతో మాటాడి
పూపిరితో తెనిగించు
కనుబొమ్మతో నవ్వి
మనసు కరిగించు

కత్తిమీదే సాము కొత్తిమీదే కూడు
సత్తు వెరిగినవారె విస్తుపోయేరు

మన యెంకె యని కాని
సనువులకు పో రాదు—
తొలిగినా కలిగినా
దూరి దూరానే

కత్తిమీదే సాము కొత్తిమీదే కూడు
సత్తు వెరిగిన వారె విస్తుపోయేరు!

తె ర చా టు

లేపకే నా యెంకి లేపకే నిదరా
యీవాటి సుకము నే నింతవర కెరుగనే
లేపకే నాయెంకి...

కలలోన నాయెంకి
కతలు సెపుతున్నా గి—
వులికులికి పడుకొంట
'ఊ' కొట్టుతున్నాను లేపకే...

కతలోని మనిసలై
కాసింతలో మారి
కనికట్టు పనులతో
కత సడుపు తున్నాది లేపకే ...

రెక్కలతో పై కెగిరి
సుక్కలై దిగుతాది—
కొత్తనవ్వుల కులుకు
కొత్త మెరుపుల తళుకు లేపకే...

తెలివి రానీయకే
కలకరిగిపోతాది...
ఒక్క నేనే నీకు
పెక్కునీవులు నాకు లేపకే...

రా గ త న ం

కొమ్మలో కోకిలా 'కో' యంటదే...

రాగతనమో యేమొ బాగువోగెరుగదే

కొమ్మలో కోకిలా...

యెంకి దూరా నుండె

వటిదరి నేనుంటి...

'సావాస మింకెవరో

సందడెవరో' నంటి

కొమ్మలో...

వూలెరుగ నా కోత

నీలెరుగ నామోత

మనుగడల కెవరితో

మనసు కలిపేదంటి

కొమ్మలో...

వటికడుపున దాగి

తోట నిదురోయింది

'ఆలనా' నా సొదగు

'పాలనా' యనుకొంటి

కొమ్మలో...

తరిమి తరిమేశాను

తిరిగి 'కో కో' యంది...

ఆడిందె ఆటగా

వాడిందె వాటగా

కొమ్మలో...

పూ ల బా స లు

పూలబాసలు తెలుసు యెంకి క్కి
తొట

పూల మనసు జెలుసు యెంకి క్కి

పూల మొక్కల నీటి
జాలుగని నిలుసు

పూలన్ని నీ పాటె

ఆలించె నంటాది

పూలబాసలు...

పూలంటు కాలంటి

పున్నెముం దంటాది

వగలమారీ పడుచు

నగదొడిగె నంటాది

పూల...

తెరలెత్తి పూపడవ

పరుగెత్తుతా వుంటె

దారెంట పూలొంగి

దణ్ణమిడె నంటాది

పూలు...

పూలతో వియ్యాలు

పూలల్లా కయ్యాలు

మానల్లె నన్నుంచి

తానె పూవొనేమొ

పూల...

కలతనిదర

ఈరేయి నన్నొల్ల నేరవా? రాజా
ఎన్నెలల సొగసంత యేటిపాలేనటర

ఆకాశ మేమూలొ
అణిగిపోయిన రేయి
యేటి సెందురుడెల్లె
సాటు సూపుల కులికి —

ఈరేయి నన్నొల్ల నేరవా? రాజా
ఎన్నెలల సొగసంత యేటిపాలేనటర

ఆకాశ మాతీరు
అడిలిపోయిన రేయి
మాటలెరుగని పాప—
ఏటి గిలగిలసూసి—

ఈరేయి నన్నొల్ల నేరవా? రాజా
ఎన్నెలల సొగసంత యేటిపాలేనటర

ఆకాశ మావొరస

ఆవులించిన రేయి

మిసమిసలతో యేటి

పసలలో ననుసుట్టి

...

ఈరేయి నన్నొల్ల నేరవా? రాజా

ఎన్నెలల సొగసంత యేటి పాలేనటర

యెలుతురంతా మేసి

యేరు నెమ రేసింది

కల వరపు నా బతుకు

కలత నిదరయ్యింది—

ఈరేయి నన్నొల్ల నేరవా? రాజా

ఎన్నెలల సొగసంత యేటిపాలేనటర

బక్కతెను నాకేల

ఓపజాలని సుకము

ఈరేయి నన్నొల్ల నేరవా? రాజా

ఎన్నెలల సొగసంత యేటిపాలేనటర

త బ్బ బుబ్బ

రవల వెలుగుల గంగ రమ్మందిరా—
యెంకి

శివమెత్తి తానాలు చేసిందిరా
సిరులతో ముత్యాల
సరుల చెల్లాటతో
సిరిసిరీ మువ్వలా
చిందులా గంతులా

రవల వెలుగుల గంగ రమ్మందిరా—
యెంకి

శివమెత్తి తానాలు చేసిందిరా
సికణోన సికకలిపి
మొకము మొకమూ కలిపి
వెలుగు దేవతకు చ
క్కిలిగింత లెట్టింది

రవల వెలుగుల గంగ రమ్మందిరా—
యెంకి

శివమెత్తి తానాలు చేసిందిరా

నీలలో మునిగింది
తేలింది వెలుగుతో—
మబ్బు సెంచురుడలై
మనిసిలో మనసలై

రవల వెలుగుల గంగ రమ్మందిరా—

యెంకి...

శివమెత్తి తానాలు చేసిందిరా

కాళిదేవుని యెదుట

గరవాన నిలిసింది—

తల ఈడుముకొని తానె

తబ్బిబ్బులై నానె

రవల వెలుగుల గంగ రమ్మందిరా—

యెంకి...

శివమెత్తి తానాలు చేసిందిరా

కాశీరాజీ

నామాట తెలుపవే నా రాజతోటి
మా మనసులను కలుపుమా కాశీరాణి

నా కళ్ళలో చూచు
వ కాడొ తలవుంచు
తల పచట వల పిచట
తగునటమ్మా తనకు నామాట...

వనమంత వొంటిగా
దినమంతి తిరుగునే
తన నీడ ప్తానైస
సనువు లేదే నాకు నామాట...

అలి సలిసి యిలు సేరి
అడగనీ డే బాధ
మనసునైనా పాద
మంటనీడే నన్ను నామాట...

నవనీతమేరాజు
అవలీల పని నీకు
వలవు మాటల కెంత
శిలలైన కరుగునే నామాట...

మా ట కో ట లు

ఆట పాటలలోనె మరచినావా రాజు
మాటకోటల లోనె మసల మన్నావా

వరస దీపాలుంచి
సరసనే నిన్నుంచి
ఆ కాంతి నీ కళ్ళ
గని మొక్కుకొను నన్నె ఆట...

నెలవంక పలకలో
నీ రూపె గీతురా
తలవంచి సెలయేట
ఆ రూపె సూతురా ఆట...

కలలోన నీవునా
కంటి కవుపడకున్న
మెలకువయ్యే దాక
కలవరించెనునన్ను (గిలగిలాడేనన్ను) ఆట...

కందులెరుగని మనసు
గాయమై పాయెరా
నీకె చేటని కంట
నీరు రానీనురా ఆట...

సం ద్రం

యింతేసేతే సం ద్ర మెంతో యనుకొంటి
మనకూ సూరీషుకూ మద్దెనుండేనా

నా నీతి నా జాతి

నా వారె పోనాడ

మరిగి నా మనసు సా

గరమాయె నన్నారు

ఇంతే...

నా రాజెనా కాసి

వేరు సూపులు సూడ

కడలివలె మా గుండె

కలతబడె నన్నారు

ఇంతే...

సత్తెమెరిగిన పాప

పొత్తిళ్ళలో దాగి

కన్నీరు మున్నీరు

కరగి స్తి నన్నారు

ఇంతే...

అంచు దరి లేదంటె

అమృత ముంటాదంటె

దేముడం తుంటాదొ

వమొ యనుకొన్నాను

ఇంతే...

కు చ్చిత్రాలు

ఎంకి పులకల కలల
కెడమియ గోరి
అడుగడుగు నిలిచేను
ఆలసిచేను

* * *

పెదవి సివరాకులను
కదిలింప గోరి
అడిగిందె అడిగెను
ఆలకించేను

* * *

ఎంకి కళ్ళను జారు
జంకు కనగోరి
పయనాలు నటియించి
బయలు చేరేను

కో కో కో

కొండ తిరిగి
కోస తిరిగి
చీర చెరుగున
కూరిచితిరా
గరికపూలా కంఠమాలా

* * *

ఆవు నడిగి
అడివి నడిగి
పూల గిన్నెల
పొందు పరచితి
గుమ్మ పాలు కొమ్మతేనె

* * *

చాయ వన్నెల
లోయ బయలా
పచిక మెత్తల
పానువు పైన
'కో కో' యదు 'కో' యనరా

యెంకిరాణి

పూల జూరను వేడి
గాలితో నింపి
తేనెగొంతున వింటి
తీరైన పాట

* * *

గాలిలో యెగ రేసి
నీల చుక్కలను
రమ్మంటి చేతిలో
రాలె రతనాలు

* * *

పూలతో యెంకినే
పూజింప బోతి
యెంకి నిలువున మెరిసె
యెవ్వరో రాణి

నేను - తాను

తనువంత నా రాజు శుభసేయని - నేను
మనసులో యెంకితో మంతనము - తాను

బతుకంత నా రాజు పాశెయని - నేను
పాటలో యెంకిలో పల్లదము - తాను

నిదరంత నా రాజు నీడె యని - నేను
కలలోని యెంకితో కిలకిలలు - తాను

జగమంత నా రాజు సొగసెయని - నేను
అద్దమున యెంకితో విద్దెములు - తాను

ప్రకృతి

వ తపసు నే జేయవలెనో
యెంకితో

ఎటుల నే నేక మవగలనో
శిశువులో మా జంట
చిన్నె లున్నాయంట
బాలలే మనకన్న
మేలులే యంటాది

వ తపసు...

తనరూపె నా మేన
తఱుకు మన్నాదంట
నిలప జాలని సిరులు
నీకె తగునంటాది

వ తపసు...

నా కంట కననీదు
నా కంఠ మననిదు
తను లేని కలయేల
కని నే మనగ రాదు

వ తపసు...

తలపోసి మా కళలు
కలబోయ వలెనంట
గారీశులకె బాగ
గరివ భంగముకాగ

వ తపసు...

నా గ రీ కా లు

నా పేరే నా రాజు జపమన్న అపవాదు—

యీ పుటకడే కాదు యెప్పటికిపోదు నా పేరే—

వరసవా రెవరైన
తరచి తరచడిగినా
తప్పించు నా పేరు—
తలపడే తలపడే

నా పేరే...

ఏ కాంతముననైన
'యెంకి' యని పిలువడే
చప్పన్న పేరైట్లు
చెప్పకుంటే రట్లు

నా పేరే..

పక్షి పేరొకమారు
పండు పేరొకమారు
రాలేన ఒకతీరు
పూలేన పలుమారు

నా పేరే...

ఏనాటి వరములో
యీ నా గ రీ కాలు
పాటలో తన పరువే
బతుకులో బరువలే

నా పేరే...

అ డ్ధ గి ం పు

యిప్పుడెటులుంటినో చెప్పకోవోయీ ...

“చిన్ని వన్నెల రామ—” చెప్పనీవేమే

... ..

యీ గొంతు పలికేది యెవరి పదమోయీ

“వాంక వాంపులులేని—” జంకు నీకేల

... ..

వనమంతలో చక్కదనమెవరిదోయీ

“పాంకాల పోకిళ్ళ—” పోకె నువుగాడే

పూల యుద్ధ మెరి

నా యాస రగిలింప
సాయముగ యెంకి
పూల దన చెక్కిళ్ళు
మేలుకొలిపేను....

— — —
బాధ నా యెదసింప
సాధనగ యెంకి
పెదవి జగ జగ పూల
పదును పరిచేను....

— — —
విసిగించి నన్నొంప
వీలుగా యెంకి
పూలలో రాచకా
ర్యాలు సలిపేను....

— — —
కోపాల నా కోట
కూలువగ్గ యెంకి
పూల రంగములోన
కాలు దువ్వేను....

పౌ రు ష ము

వ వూరొ నె బోవ ఎంకై దోరయింట—
నా వేసమున యెంకి సటియించు నంట

చెట్టు లత నాలాగు
చి త్తగించుట సాగు—
ఒక తీగె తలపాగ
ఒకతె సిగ దిగలాగ

వ వూరొ

ఆవులను నావలెను
అదలించుకోవలెను—
గలగలలు విలుబొమలు
తెలిసి కలబడ ఆలు

వ వూరొ

పసిబాలు సనుదోలి
కసరు పిసరులనేలు—
పాలగసి కోపాల
బాల పకపక లాడ

వ వూరొ.

యీ వింత యీ లోస
ఆ వంక నేగన్న
నేరమంతా నాదె

వ వూరొ.

వ న దే వి

మనకేల యెడబాటు
లనుచు నా యెంకి
వనదేవి కనబోయి
వరమందె రేయి

... ..

విడిచింది నన్నింట
నడిచింది అడివంత
అడుగడుగు కనులెత్తి
ఆకనవు తల మొత్తి...

మనకేల...

... ..

తొలినాటి మా కతలు
తల పోతలో యేమొ
పల్లెరములో పళ్ళు
తుళ్ళింతపడెనంట

మనకేల...

అచటచట మా నటన
 ఆనాలు కాబోలు
 కంఠహారపు వేయి
 కళ్ళు సుడివడెనంట

మన కేల...

.

ఆ లోయ లా యేరు
 లా లోకమే వేరు
 సిగనగను మిన్నంత
 దిగి దిగులు వడెనంట

మన కేల...

..

.... ..

వన దేవితో గుడిని
 మని వాయెనో లేదో—
 యింతలో యింటిలో
 యెటు చూసిగా యెంకి

మన కేల....

౦ తా లు

‘యా సందే కీయంద మెవ్వరిడిరోయా’
‘ఆకాశమున విల్లు అంకాన యెంకి’

... ..

‘రేయి ముచ్చటల చెలరేగి రెవరోయా’
‘నెలవంక దరిచుక్క చిలిపి నా పక్క’

... ..

‘పగలు రే లెడబా బురుగ రెవ్వరోయా’
‘శంకరుడు సత్యచట యింకెవ్వరిచట’

స రా గ లు

పూవు నేనై తే
నీ

నీ వలపునాదు
పూనిన్నే జగమంత
ధ్యానింపజేతు

• * * *

నేను కోయిలనై తె
నీ రాగమాదు
దిశ లహలో నిన్నే
కీర్తింపగా జేతు

* * *

రాయి నేనై తె
నీ

ప్రాణమ్ము నాదు.
ముజ్జగము రానిన్నే
మొక్కగా జేతు

* * *

నీవు నేనై తె
నిను నీలో కిందు
నేను నేనుగ నుంటె
నీలో నె యుందు

క ల క లి మి

కల పూల సరు లచట
కలవేమె యంచు
కల తెలివిగని తోట
గాలించు యెంకి

* * *

కలజాడ లీ మేన
నిలిచెనో యంచు
అద్దాన యేమేమె
దిద్దుకొను యెంకి

* * *

కలలోని కళలన్న
కనబడునో యంచు
కలమిణ గురుల గన్న
కులుకు నా యెంకి

* * *

కనిపెట్టి నే సరిగ
కల చెప్పుకొసగ
కల కలిమి సత్తెమసి
కులుకు నా యెంకి

రా క పో లు

వ లోకమోహాపాక ఎటకొ నా రాక
యితగు లెవ్వరి కెరుక యెంకికేగాక

చేలపాటున నేను

చెట్ల చాటున తాను

పాట జగమును రేపు

పాటు యుగ మును బాపు

వ లోకమో...

మోట నడుపుట నేను

తోట తడుపుట తాను

మనిసినే యని వగతు

మాకునై పో వలతు

వ లోకమో...

చేనులోనే నిదర

తాను వెలుగుచు యెదర

స్వప్న లోకముదించు

స్వర్గమును స్వారించు॥

వ లోకమో...

న టీ న టు లు

'యెంకి' నా పే రితని
 కేమి లేదట వీని
 'నెవ రెరుగ రంటా'
 'నామకానామకుల నటన నే డంతా'
 'యుగ యుగము ఒకరొకరి
 తగిలినామట' చేయి
 మిగిలినామంటా
 'పగలు రేయలు సుంత పట్టుపడకుండ'
 'వాలి కౌగిలి సుకము—
 నేలి నామట చూపు
 కలిపినామంటా'
 'ఆకసము భూమియటు లంటుకోకుండ'
 'ఒక్కటై సరిసాల'
 చొక్కినామట మింటి
 'కెక్కినా మంటా'
 'బింబ ప్రతిబింబమటు వీడి విడకుండ'
 'ఇంత యెంకితో నటన
 యెవ్వరోనట యీత
 డెవ్వరోనట' యెంకి
 'రవ్వసాలంటా'
 'ప్రకృతిసుందరి జంట పరున కెటులంట'

ఎంకికత్త

ఇంక నను పిలిచెర యింత తలిచేర
 యెంకికేగాక నా కిట వూర - పేరా
 నెమిలె ననుగని యరుగు
 నేలచూపుల దిరుగు
 యెంకిదరి శ్రీసంచు
 యెన్నోలయల సటించు

ఇంక...

నాగోవె నన్ను నా
 నా గతుల నలయించు
 యెంకి కడి యిల్లాలు
 యెంకి చెయ్యానాలు

ఇంక...

నే నాటు పూలంటె
 నే నంటితే అంటు—
 యెంకితో సరాగాలు
 ఏక సనుమానాలు

ఇంక...

ఏది నే వాడినా
 ఎంకి పాటె యనేరు
 ఏ పదములో నైన
 ఎంకి కళనె కనేరు

ఇంక...

ఎంకికల

నిన్న నా కలలోన విన్నావుకాదా

పున్నదున్నట్టు తెలుపు ఒట్టు నా మీద

బంగారు రెక్కల

పక్షిమనుషులు నన్ను

పైనుంచి కని దిగుచు

ప్రశ్న చేసిరి నిన్ను

నిన్న...

వెలుగు చిలకెడు నోట

వింతగొలిపెడు మాట

పాడియాడిన మురుపు

పదపదము చిత్తరుపు

నిన్న...

వళ్ళ కొండల గుళ్ళ

నెగిరి పైగని యనిరి—

‘ఎంకి దెదొ ఎదొ లోక

మెవుడు ఎమొ ఎమొగాక’

నిన్న...

కల నా దెకద యన్న

గర్వాన విననవుడు

కల దూర మెగుర రె

క్కల నీవు నీవుడు

నిన్న...

పూ ల సే వ

పోసులే నేనింక పూలచాయలకు
పూల సేవయె ప్రోవలిడెమాకు

పోసులే—

గోపూజ పూలునే
కోయగా తిడవాయె—
పువుపువు నడుమ సేనె
కవుల కెర నవుదునట

పోసు—

తను దలచి పూలె నా
తలనుంచు తప్పాయె—
తనకంటె పూలె నా-
తలసేలు శ్రీలఁట

పోసు—

యీమేని పూతావె
యెడము మా కిడనాయె—
యవి తెర వసలక్ష్మి
దాచుకొన్నానంట

పోసు—

మఱును శైలియని వేళ
మంచియే చెడుగాయె
యీ పూసరుల సిరులు
యెంకి కవసరమ లే

పోసు—

నీటి చిత్రాలు

కొంటె పటముల మీల గొనిరాసె నేడు

కొనేట కిరణాల కుంచె రేరేడు

పరువమగు జతమీాలు

పరుగులిడు రతనాలు

ఎదురు సన్నాహాలు

బెదురు బెదురు సుఖాలు

కొంటె___

సరికిసరి బేరాలు

అరకంటసర సాలు

అలలగని బింబాలు

వలటిల్లు చాళాలు

కొంటె___

నిలువబో కసలువం

కెలల దగిలిన భుక్త్యా

వలమూల పయనాలు

కళలు వెలసినమీాలు

కొంటె___

ఎంకీ కిడి బహుమతులు

యీ నీటి చిత్రాలు

అలిసి మునిగెడు మీాలు

ఆకాశమున దేలు

కొంటె___

బొమ్మవైఖరి కులికి

కొమ్మమాటిడి కంటి

కొంటె___

అ జ్ఞ కు వ

ఎంతెంత దూరాన

ఎందరిలో నే నున్న—

సూటిగా నా వెనుక చూసె నా యెంకి

చురికి నే తనవైపు తిరుగవలసినదే

* * *

ఏటవల నేబోయి

యిల్లు చేరని రేయి—

ఏట దీపము పళ్ళ నిడినదా యెంకి

వెలుగులో నే నచట మొలవవలసినదే

* * *

కథనడుమ మా జోడు

నిదుర దోగిననాడు—

కథకొన తల్లుకుగోరి కల గనెన యెంకి

కలను నే జొరి కథలు తెలుపవలసినదే!

ము నీ ము సు లు

యెంకి జలకపు పలుకు లెచట నిడుకొందు
ఎంత దాచిన చెణుకు లెగురు నిందందు

మడుగున జలకమాడ

మా నీడ లలలపై

గోరంత మా నటన

కొండత జేసెనట

ఎంకి జలకపు...

నీలపై మా రహ

న్యాల గొని తీర తీ

రాల పరుగిడి మమ్మ

గాలె యెగతాళియట

ఎంకి జలకపు...

మెరుపు మేఘుల మించు

సరిసులను నుముగాంచి

ఆకసమె వులికి మడు

గడుగున పడిసదంట

ఎంకి జలకపు...

రతనాల వేదికను

రవల చాందిని కింద

ముత్యపు తలంబాలు

ముసిముసుల పెళ్ళింట

ఎంకి జలకపు...

దీ ప సు ం ద రి

దీప సుందరితోటి సాపత్యమా నాకు
 దీప సుకుసుమారి దరి దాపు చనగలనా
 రంగుకోక ధరించి
 రాజు రాక తపించు
 నీడలను తెలివి విడ
 నాడి కన నుంకించు దీపసుందరి...
 రెప్ప వాల్చక మింట
 లెక్కించు చుక్కలను
 అలికిడికి వ్రలికిపడు
 నలువసల విరగబడు దీపసుందరి...
 నిలువంత చెవి జేసి
 పిలుపు విన నోరగిలు
 కటిబిగించును శిరసు
 కాని లెమ్మని విసురు దీపసుందరి...
 కెప్పుమని కిందబడు
 నవ్వు నాలుక సాచు—
 'రాజా' యనుచు నెరిగి
 'రా రా' యనుచు కనుకు దీపసుందరి...
 వేదన సుఖాన మను
 వెలుగుచు శుభాన చను దీపసుందరి...

రాలు రేలును పూలె జాలి నొలికెపరా

వేలుపేనీ కంటె చాల సులభుడరా

చా యలికిడికి నేనె

రేయి కొండలనడల

శిఖర శిఖరమ్మనీ

ముఖమె చూపునురా

రాలు రేలును...

ఒక్కన నెమళ్ళ గని

చుక్కల మొయిళ్ళగొని

నీ కళ్ళే నీ నిలువె

నింగిరా యనురా

రాలు రేలును...

పూ లతలె నా వెతల

పొలిచి మెలికెల్లారి

వాళ్ళు ఝల్లన నిన్నె

కళ్ళ గట్టునురా

రాలు రేలును...

ఏమియడుగకె గుడిని

సామికడనే నిలిచి

హారతీయగ వెలిగె

మూర్తి నీదేరా

రాలు రేలును...

వునురుల పసలు చెల్లి

ఒంటిన్నె యుంటగని

రాలు రేలును...

మ ర పు

వటికోయి మన చెలిమి - నీట చిత్తరువుల కలిమి
కలయె తెలుపు మన మనసుల కలయికల నిజానిజాల

అలక నలసి నేను కునుకు

తెలివిని నను నీవు చెనక—

కనకె నీ సరాగసరణి

కల రెక్కల పరతు దివిని

వటికోయి...

కనులు కనుక బామలు కులుకు

నని నను తనివారి కనెదు—

యెరుగ వింత కలలో నా

మరుగు మరులు తిరుగు తెరిలు

వటికోయి...

నీ యెద వూయల లీ యెడ

పోయెద కల పలుపోకల—

కలలో కలగందు నొకట

తెలివి నిమర లచట నచట

వటికోయి...

యీ నందనమున నిను నను

ఆనంద సుఖమున మరతు

కలలో నను చూతువేమొ

కత్తి కెరను జేతూవేమొ

వటికోయి...

జ య భే రి

కళలీను వనమె వెల - వెలలేల నోయీ
వనలక్ష్మీ కన గాచు - కొను దినము లేమో

* * *

వుం డుంఠి పూలటుల - వులికె నేమోయీ
కడువులో సాప చ - క్కలిగింతలేమో

* * *

చిలుక సావురము లటు - చిందు లేలోయీ
ఆప్తమిత్రుని రాక కాత్రమో యేమో

* * *

వురుములు మెరువు లాయె - దరికి రావోయీ
జయభేరిలో వెలుగె దయనేయునేమో

శివశివా

తనివితీరలేదే ఆ తరుణ మూగిపోదే
కార్తీక దీపాల గంగ కలలె కందునే పడేపడే

తలకిందు తపసున కాళి
నిలిచె గంగ నను నీ వగ
శంకరుడే యెరుగడింత
సావాసమ్మను నీ వగ తనివి

నీలను మన వేలు వేలు
కీలింపగ వెదకు సుకము
నను తాకిన అలయె నన్ను
పెనఁగొన నీ పులక తల్లి కు తనివి...

నీ కరముల వెలుగు గంగ
నా శిరమున అభిషేకము
'శివశివా' యనంగ ప్రజలు
సిగ్గున మునిగెడు నీ భ్రమ తనివి...

ఉదయమె నా దోయిలి నీ
పుదక ధారలుంచు రక్తి
బిందు బిందు కొటి సూర్య
బింబము లొలికించు శక్తి తనివి...

కలవారి గని అలంకారాలు గొనుట
 వులి బోలదలిచి వాతల నింపుకొనుటె
 ఘనులు తమ సకియలను
 మణులతో కై నేయ
 ఆకు లలములె యెంకి
 కాయె నా యిడు సరులు కలవారి...
 ఆకుల కులపు సరులె
 వేకనులలో కదిలె
 మెప్పున మెరిసె కనులు
 నిప్పులు గురిసె మణులు కలవారి...
 పనితన మనగ సఖులు
 పస లేదనగ ఘనులు
 పలువాయి సమరాల
 నలిగె నాకుల సరులె కలవారి...
 వెలవోసి నూ సరులు
 నిలువ నీడ నొసంగి
 స్వంతమటు దాచె నొక
 వలపు పలుకుల బరిణె కలవారి...
 నను గూడ నటె దాచు
 మని పొగిలె నా యెంకి కలవారి...

యెంకితనము

ఆ చిత్రముకు మెరుగు నీ చక్కదనమే
యీ చిత్రముకు వెలుగు నీ యెంకితనమే

కొమ్మనొక చేయాని
గోవునొక చేయాని
వేళ్ళు కవిపితివా నె
మళ్ళజత దిగియాడ

ఆ చిత్ర...

చిలుక పావురము నీ
చేవాల చెంపగొని—
అంత ననుగని వింత
వంత మీ మువు రెగుర

ఆ చిత్ర...

కోడె పసి లేడి నడి
కోన నిను పసిగట్టి
'నేను నే' నని యురికి
నినుతాకి కనుమూయ

ఆ చిత్ర...

యేట కనుచా టాసగ
తోట నీడల తెరలు—
నాటి వెన్నెలనావ
నా నీ - మరువ నీవ

ఆ చిత్ర...

చిలుక పలుకు

ఎకనకె మెవరికి తెలుసు
ఎంకిచిలుక మనసు గడుసు ఎకనకె...

‘వేరింటము పిలిచి తోట
చూరవిడుతె’ యని నేనన—
చిలుకను పురికొలిపి నన్ను
‘బలిరాజా’ యనిపించిన ఎకనకె...

గాయపడిన లేగకు నే
సాయమిడకె సాగిపోవ—
చిలుకను పుసికొలిపి నన్ను
‘శిబిరాజా’ యనిపించిన ఎకనకె...

కలలో తన సెలవులకె
కానలబడి పోతినేమొ—
మెలకవగని చిలుక బిలిచి
‘సలరాజా’ యనిపించిన ఎకనకె...

పూలను గద్దియ నమరిచి
పూల కిరిటము కూరిచి
‘రాజా’ యన తానె కోరు
‘రాణి’ తన మనుకొంటిని ఎకనకె...

ఎగతాళియు యెంతో సాగసు
యెంకి చిలుక మనసె మనసు ఎకనకె...

కరములు సిరులు పరుల గారింపనా

ఎంకి

కనులెత్తి నా రాజు గతులెరుగునా

‘నా రాజు కగుశయ్య

రేరాజు చేరే’ నని

శయ్య నదురును యెంకీ

చంద్రుగని కనులార్చు కరములు సిరులు...

పానుపున మా జోటి

పవళింపు భావించు

వెచ్చ వెచ్చని పాన్ను

వే విధుల లాలించు కరములు సిరులు...

తనను వెన్నెల సోక

తప్పవలె కోపించు

‘రాజు పస గను రాజు

రాడ’ యని తలయూచు కరములు సిరులు...

నేరాక తనుతరల

నా రాక గని మరలు

కళ్ళలో చందురుని

కై దుగోని నిదురించు కరములు సిరులు ...

దూరాల దొర పైని గారాల రాజుకీ

కరములు సిరులు పరుల గారింపనా

ఎంకి

కనులెత్తి నా రాజు గతులెరుగునా

రే వెలుగు

ఎవరైన యెప్పుడైన యే వాడనైన
 యింతిజాలి గనేగ యెంకి చిత్రాలు
 మొయిలు జొరె చంద్రుడని
 భయపు మిష నా యెంకి
 పూ సజ్జె నా పజ్జె
 పోగువడ - ఆరటము ఎవరైన యెప్పుడైన...
 మబ్బు వెలువడు చంద
 మామ గని తన చీర
 చెరగు మాటిడి నన్ను
 జీరు సిగ్గరితనము ఎవరైన యెప్పుడైన...
 'కళ్ళ ములుకులు దించె
 కంఠ పాశము లేసె
 కిరణాలు నువులేని
 తరి, యనెను - ఆకులము ఎవరైన యెప్పుడైన...
 'దృష్టి' తొలగగ తనను
 తిలకముగ నే గొనిన
 నెలవంక నా రాజు
 శులయె యను - ప్రతిశయము ఎవరైన యెప్పుడైన...
 రే వెలుగు గీ వెలుగు
 నా వెనుకె యను మతము ఎవరైన యెప్పుడైన...

ఉ య్యా ల

ఎంకి పూగెను కొమ్మ వుయ్యాలా చంద్ర

వంక పూగెను బొమ్మ వుయ్యాలా

వటిపై కొమ్మ నూ

యెల యెంకి అమరించె

నీట బొమ్మ వుయ్యాల

నెలవంక వెలయించె

యెంకి—

ఎంకి వన్నెల చీర

నెగిరె వెన్నెల పూలు

ఎండుటాకుల గొలుసు

వెండి తీగలు చేరె

యెంకి—

సిగపూలు ముంగురులు

చిరు మువల మొలనూలు

ఒకచే నదురుకొనుచు

ఒయ్యారమే పూగె

ఎంకి—

తీగల నడుమ నూగె

దీపమై తిలకమై

వీరమై— ఎంకికి—కి

రీటమై నెలవంక

ఎంకి—

మున్నీటి యాజోడె

అనాటి కీనాడు

ఎంకి—

త ప స్సు

“సాగరుని సల్లాపమా అల
చందురుని యుల్లాసమా నీక
తాతలాల విలాసమా

ఆ పగిని బంధించు నీ కనుపాప నెయ్యదితాపస్సీ”

“కలదు నా పాలకుని కంటను
కడలి కల దీ చందమామయు
అలల తలపై నాట్యమాడుదు
రచట దంపతు లెవ్వరో

ఆట కలరును సాగరుడును
అలల ననుకూలముగ సడువును
దంపతులు నింపుదు రతని రత
నంపు కాంతుల కాస్కలన్

బౌల భక్తులవలె నిలీంపుల
లీల శంపాలతికయన గో
పాలు దరహాసాంచలమువలె
నటన సలిపిరి చిటికలో

ఆటలాడెడు నా సురూపమె
కోటి గుణితంబయ్యె తృటిలో —
పాలకుడు తనుమఁచి పరవశు
లీల కన్నులు మూయగన్

సాగరుని సల్లాపమేలా
సైకతంపు విలాసమేలా
చందురుని యుల్లాసమేలా
లోకమిక నేలా?”

